

РІК LX, Ч. 10

ЖОВТЕНЬ — 2003 — OCTOBER

№ 10, VOL. LX

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LX

ЖОВТЕНЬ

Ч. 10

Виходить раз у місяць
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — **Ірена Чабан**
Редактор англомовної частини — **Тамара Стадниченко**
Мовний редактор — **Лев Чабан**

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька (з уряду) — голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Любов Волинець
Анна-Галія Горбач
Ася Гумецька
Оксана Думанська
Катерина Немира (з уряду) — пресова реф. Головної Управи СУА
Марта Тарнавська

Адреса редакції: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел./Факс: (212) 982-2889

Річна передплата в США

Для членів СУА \$ 25.00

Для інших передплатників \$ 30.00

Поодиноке число \$ 3.00

В країнах поза межами США US \$ 40.00

Адміністратор: **М. Оріся Яцусь**

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024 Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LX

OCTOBER

№ 10

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — **Irena Chaban**
English Editor — **Tamara Stadnychenko**
Ukrainian Language consultant — **Lev Chaban**

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Lubow Wolynets
Anna-Halia Horbach
Assya Humetsky
Oksana Dumansky
Kateryna Nemyra — Press
Martha Tarnawsky

Editorial Office: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел./Факс: (212) 982-2889

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$ 25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers..... \$ 30.00
Annual subscription in countries other
than USA..... \$ 40.00 US currency
Single copy \$ 3.00

Business administrator: **M. O. Jacus**
Тел./Факс: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Завершено літературний конкурс ім. Петра і Лесі	
Ковалевих	1
Оксана Сапеляк. Соло правди і любови	1
Наталія Даниленко. Україна вчора, сьогодні, завтра	3
Ася Гумецька. Несподіванка	5
Оксана Фаріон. Де живуть українці – там живе Україна	6
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President	7
Elizabeth I. Kuczer. Baturyn – A History of Tragedy and Rich Culture	10
Helene Turkewicz-Sanko. Chumak	11
Borys Prokopovych. The Semantics of the Rushnyk	12
Ihor Magun. Diet: Making the nasty four-letter word work for you	14
Вісті Головної Управи СУА	15
Ірина Куровицька. 30 Генеральна Асамблея МРЖ	15
Катерина Немира. Відбулося засідання Головної Управи СУА	18
Діяльність округ і відділів	22
Відійшли у вічність	28
Добродійство	30
Нашим дітям	34

На обкладинці: "Карпати", 1991, полотно, олія.
Орест Манюк.

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріалів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріалів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріали і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріалів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріали просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторів".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: (212) 982-2889.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to
"OUR LIFE", 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2003 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

З друкарні Computoprint Corp. Clifton, NJ
Тел.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

КОНКУРС ФОНДУ ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ

ВИСЛІДИ КОНКУРСУ ЗА 2002-2003 рр.

Головна Управа Союзу Українок Америки повідомляє, що журі Літературного Конкурсу Фонду Лесі і Петра Ковалевих у складі: д-р Марта Богачевська-Хом'як, д-р Людмила Тарнашинська, д-р Тарас Гунчак, д-р Валентина Борисенко і мгр. Надія Світлична одно-стайно призначило дві рівнозначні нагороди авторам д-ру Вірі Селянській-Вовк за книжку „Поезія. Проза. Театр” і мгр-ру Марті Тарнавській за збірку поезій „Ключі до царства”.

Екзекутива СУА складає щиру подяку вельмишановним членам журі за їхню працю. Урочисте вручення нагород відбудеться 30 листопада 2003 р. у Філядельфії.

ЖІНОЧІ ПОСТАТІ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ

Оксана САПЕЛЯК

СОЛО ПРАВДИ І ЛЮБОВИ

Блакитні глибокі променисті очі на дещо блідому обличчі запам'ятовував кожен, хто б не познайомився з Галиною Гордасевич. А ще напрочуд багату образну мову, вміння коротко, просто і водночас зримо змалювати подію, ситуацію чи розповісти про якусь особу... І, звичайно, переконлива аргументованість доказів під час дискусій. Вона мала неабиякий ораторський хист: як би вороже не був налаштований зал (чи окремі люди, які створювали відповідну атмосферу, коли йшлося про проблеми українства, незалежності держави тощо), він не міг не підкоритися цій тендітній білявій жінці, її спокоеві, вираженості, вмінню переконувати без образливих закидів чи приниження чужої думки. Її милій усмішці... Мало хто здогадався б, що ця усміхнена, з відкритою душею жінка мала за плечима нелегкий життєвий досвід.

У радянські часи кожен, хто був чесним, зберігав національну (зрештою, просто людську гідність), був приречений на нелегкі випробування. Зламати людині хребта — було чи не найголовнішою метою цієї сатанинської систе-

ми. Серед тих, кому ні “лагері”, ні переслідування, ні поневіряння таки не зуміли зламати хребет, вона — поетеса Галина Гордасевич. Гідно і гордо несла вона ім'я українки, захищала власну позицію, власні погляди відповідно до свого прізвища — Гордасевич.

Мабуть, найскладніше писати про конкретну особу, а ще й коли ця особа така, як Галина. Слова здатні передати багато, але навіть найвлучніше слово неспроможне передати всієї сутності людини. Її погляд, вираз обличчя, жести, тембр голосу, не кажучи вже про думки, переживання, страждання — це все неповторне, одиничне і невідтворюване. Тому й можна казати лише про своє бачення іншої людини. Очевидно, саме тому можна розповісти лише про зовнішнє: де і коли народилася, де і як вчилася, хто батьки і, насамперед, чим займалася, що зробила. Навряд чи кому вдалося б написати про Галину Гордасевич хоч приблизно так, як зробила вона сама у повісті “Соло для дівочого голосу”, що була опублікована у ж. “Дзвін” (№ 2, 3, 2001 р.), а згодом вийшла

окремою книжкою вже після смерти поетеси. Кожен з нас, звичайно ж, читав багато спогадів, але мені особисто нічого подібного не траплялося. Не кажу про те, з якою відвертістю розповідає письменниця про речі, що їх не кожен зважився б відкривати загалові читачів, як це сміливо робить Галина Гордасевич. Очевидним є те, що Правда для авторки – головне як у житті, так і в її творах. Може, якраз тому її автобіографічна повість – захоплююча.

Коли читаєш “Соло для дівочого голосу”, то перед тобою постають картини життя героїні настільки хвилююче, що, занурюючись у світ книги, сприймаєш її як пригодницький твір, від якого неможливо відірватися, доки не перегорнеш останньої сторінки. Але на відміну від пригодницьких романів, до повісти Галини Гордасевич хочеться повернутися не один раз: її роздуми про людей, про середовище, в якому живе людина, про народ, про націю спроможні спонукати не лише до глибоких міркувань, але й... до перегляду власних поглядів. Вона може здивувати несподіваними висновками – несподіваними для багатьох “войовничих” сучасників. “Коли я зараз чую непримиренні заклики судити тих, хто винен в репресіях, я думаю: кого судити? Мертвих? Може, ще й могили їх розкопати і кістки повісити на шибеницях? Робили вже таке...”

Тих, хто ще живий? – Для чого. Який в цьому сенс? Щоб інші боялися? То в чому ж тоді ми відрізняємося від них, якщо свої надії покладаємо на страх?” – накопичує письменниця питання за питанням. І відповідає: “Винні всі. Хтось фабрикував справу, хтось виконував присуд, хтось доносив, хтось не заступився, а хтось ще раніше воював за цю систему, будував її, захищав її. Система змогла стати такою, бо люди були саме такі...”

Галині Гордасевич боліли всі болі України, а найбільше – поруйнована людина. Адже і тиран, і жертва в кінцевому підсумку – жертви. Вся її діяльність була спрямована на те, щоб людськими душами більше “не оволодів темний дух сліпої покори, нетерпимости до інакомислячих, непошани до людського життя”.

Остання праця Галини Гордасевич – упорядкування зніщеної СФУЖО і виданої за кошти цієї організації книжки “Нескорена Берегиня”, в якій зібрано матеріали про 115 жінок – жертв московсько-більшовицьких репресій. Книжка – щедрий дарунок СФУЖО Україні, бо

Галина Гордасевич

на таку літературу мало би бути державне замовлення. Водночас, “Нескорена Берегиня” – лебедина пісня знаменитої письменниці Галини Гордасевич, свідоме життя якої пройшло в незвичайному обрамленні: від арешту до книги високого рівня – “Нескорена Берегиня”, однією з героїнь якої є й вона сама. Крім того, тут вміщено 15 есе, кожне з яких – мініатюрний шедевр. Нарешті, в статті “Україна і тоталітаризм”, що ввійшла до “Нескороної Берегині”, поставлено одне із важливих наукових питань: необхідності серйозних глибоких досліджень для висвітлення порушеної теми.

Березневого дня 2001 року Галина Гордасевич тихо відійшла в інший світ. Її тіло перевезено у м. Кам’янець на Тернопільщині і поховано в тій місцевості, де народилася письменниця і про яку писала: “Мабуть, не можна вибрати кращого місця..., як на мій смак. Кременецькі гори, покриті лісом і каменями-валунами, глибока долина межі ними, а в тій долині містечко...”

Галина Гордасевич – особлива постать як в новітній історії України – вона одна із засновників Товариства української мови на Донеччині, Демократичної партії України – так і в історії української літератури. Прийде час, коли життя і творчість цієї надзвичайної Жінки-Українки будуть досліджувати вчені-літературознавці, з’являться наукові монографії, а поки що читаймо її твори, черпаймо чисту воду з джерела її великої любові до України, до людини.

УКРАЇНА ВЧОРА, СЬОГОДНІ, ЗАВТРА

Це тема 22 Наукової Конференції, що відбулася 16-21 червня в Іллінойському Університеті в Урбані-Шампейні. Рушійною силою цього небуденного заходу вже 22 роки є невтомний професор-емерит Дмитро Штогрин. Певне ж він має помічників: – симпатичну дружину Євстахію, Раїсу Братків, організаційний і програмовий комітети.

У Конференції брало участь 60 доповідачів, понад 40 слухачів. Довкілля університетських будинків, розташованих у парку, сприяло погідному настроєві учасників – хоч гарячих дискусій у залі засідань і в коридорах не бракувало. Цікаво, що коли б не молоді науковці з України, то більшість була б сивою. На жаль, двом доповідачам з України американська амбасада без причин відмовила у візі.

Науковці вважають, що Іллінойський університет належить до найвідоміших у світі. Заснований у травні 1868 р., він сьогодні має 37 тисяч студентів. При університеті діє Українсько-Американський Науковий Фонд, що служить потребам українсько-американської громади. Багатотисячна бібліотека віддзеркалює історію перших поселенців в Америці.

Цікаво, що ми в Шампейні не пили шампанського. Але повірте, що вислухавши 16 доповідей від 9 год. ранку до 9 год. вечора, виходили на свіже повітря немов п'яні.

16 червня професор Дмитро Штогрин відкрив Конференцію, присвячену пам'яті Юрія Шевельова. Поет Дмитро Павличко виголосив головну доповідь «Україна вчора, сьогодні, завтра», розповів про всі болючі проблеми, що заважають Україні розвиватися у всіх ділянках державного буття. Непогамовні зазіхання й капітал Росії намагається обернути Україну у свою колонію. Адміністрація президента брутально контролює всі ділянки життя. Серед населення панує апатія. Вихід із цієї ситуації? Розвиток української духовності, самостійна економіка, тяжіння до

центральної Європи та наступні „прозорі вибори” президента-патріота.

Цього самого дня відбулися ще 3 окремі засідання, на яких розглянуто питання, пов'язані з президентськими виборами 2004 р. та проблеми національної самопошани. Майже всі доповідачі були з України, серед яких Євген Федченко і Сергій Квіт випускники Києво-Могилянської Академії.

Безумовно, найбільше враження справило засідання, присвячене Ю. Шевельову. Професор Іван Фізер надзвичайно цікаво з особливим теплом змалював постать великого вченого і схарактеризував його літературну діяльність. Це була суворо раціональна і високо інтелігентна, людина. Українськість закоренилася в ньому мало не випадково, але міцно і глибоко. Він боровся з російськими фальсифікаціями у мовознавчій науці. Любив українське мистецтво, вважав, що знищення його означало б смерть українства. Але призначенням його було мовознавство.

Андрій Даниленко проаналізував теорію походження східно-слов'янських мов Ю. Шевельова, порівнявши її з новітніми працями російських та американських славістів.

„Любі друзі, шановні вороги!” – цими словами звернувся Юрій Шевельов-Шерех до своїх критиків, твердила Оксана Соловей подаючи сувій споминів про вченого.

Наступні лекції були присвячені німецько-українській співпраці (професор Досс з УВУ) та взаєминам України і Польщі. Євген Місило з Варшави, автор документального видання Акція „Вісла”, та Володимир Сергійчук з Київського університету чітко окреслили аспекти польсько-українських непорозумінь. Ці останні проблеми мені добре відомі з тих років, коли ми з професором Валентиною Борисенко 4 рази об'їхали наші етнічні Західні землі, що тепер належать Польщі, та з допомогою багатьох науковців видали книгу „Холмщина і Підляшшя”. Щоб оцінити злочини, які влада скоїла на цих землях треба

самому побачити всі спустошення, які й досі є „живими” свідками жорстокости польського уряду. Дивно, що сьогодні Президент України вибачається перед поляками, коли наші люди тільки боронили себе на своїх землях. Хоч очевидно й те, що дипломатія сьогодні вимагає порозуміння.

Уранці в середу обговорювали церковні справи. Темами були Патріархат Греко-Католицької Церкви, Українська Католицька Церква в Україні та діаспорі і проблеми Української Православної Церкви на еміграції і в Україні.

Наступне засідання було присвячене голодоморам в Україні. Виступав депутат Верховної Ради поет Іван Драч, співробітники Інституту історії України Олександра Веселова і Василь Марочко – всі з України. У Верховній Раді і досі ведуться переговори про створення меморіального музею трьох голодоморів. Віктор Янукович ухиляється від надання відповідного приміщення для музею. Загалом в Україні у 33 р. тільки 10% школярів повернулися до школи. У Києві вимерло 1 мільон мешканців. Торгсини були завалені золотом і сріблом, яке опісля skonфіскувала Москва. У 1932 р. їй було віддано 21 тону золота і 18 тон срібла, а 1933 р. 44 тони золота і 1420 тон срібла. Батько Оксани Соловей, історик, економіст і публіцист Дмитро Соловей у 1953 р. уперше описав голодомор у книжці „Голгота України в 1933 р.”

На наступному засіданні про свободу преси та публікацій і про мову доповідали Марта Тарнавська, Анна Процик, Наталія Дужик і Ася Гумецька. Російськомовні видавництва заливають Україну дешевими книжками і часописами.

Увечері відбулася надзвичайно цікава презентація великої 1000-сторінкової книжки д-ра Оксани Хомчук „Церква поза церковною огорожею”. Ерудиція доповідача захопила слухачів, навіть тих, хто скептично ставився до церковних справ.

Наступного ранку ми довідалися від професора Леоніда Рудницького про розвиток УВУ, де навчається тепер 220 студентів. Загалом мова була про вищі навчальні заклади, включно з Національним університетом Острозька Академія, про який доповіла Наталя Ломінська.

Голова Фондації Івана Багряного Олексій Коновал розповів про двотомне видання „Листування Івана Багряного”.

Опісля обговорювали багато питань про якість української преси, переслідування і „загадкові” вбивства журналістів, мовну ситуацію кінця ХХ ст. Дуже цікава була доповідь Надії Банчік на тему „Зображення України в російській пресі”.

У п'ятницю відбувся скромний бенкет-вечеря в товаристві гостей-приятелів професора Дмитра Штогрини з різних факультетів університету.

У суботу 21 червня Конференція закінчилася дискусіями за круглим столом.

Годі навіть перерахувати всі теми. З приємністю ми слухали вірші Марти Тарнавської про враження з подорожі по Україні, інтимну лірику „оптиміста” Дмитра Павличка та вірші „песиміста” Івана Драча на злобу дня.

Ми вдячні організаторові Конференції Дмитрові Штогрину за його увагу, винахідливість і увічливість. Такі Конференції додають снаги людям, що займаються громадсько-організаційною працею і напевне зміцнюють зв'язки між діаспорою та Україною.

НЕСПОДІВАНКА

Літак із Франкфурта до Києва відлітав уранці. День був ясний, погідний. Мені пощастило: сиджу біля вікна, дивлюся на далеку землю вниз.

На душі спокійно – все відбувається за пляном, ніяких перешкод ані несподіванок. Незабаром буду в Києві. Про Київ у мене збереглися дитячі спомини: прогульки до парку, де Володимирський пагорб, вхід до Історичного Музею з кам'яними „бабами”, ну і, звичайно, будинок на Червоноармійській, де я перебувала того літа і де мешкав мій дядько. Подумки відтворюю ці картини дитинства і усміхаюся: як давно це було і як усе тепер змінилося!

Ніякої ностальгії не відчуваю, бо спогади ці несуттєві, короткотривалі. Про те, який тепер Київ я побачу і яких людей зустріну, також не думаю, бо взагалі не звикла дивитися в майбутнє, а живу тим, що доля пропонує в дану хвилину.

А доля у кожного своя, як казав наш поет. Моя ж доля – скитальська ще від дитячих років, коли нас виселили з України як родину „ворога народу”. Виростала серед росіян, українську мову майже забула – якби не народні пісні, яких навчив мене батько і яких я залюбки співала, то, мабуть, забула б її зовсім. Але попри все душа залишалася українською.

Після війни доля привела нас до Італії, до табору ДіПі (там ми називалися „профугі стран'єрі”). Одного вечора я, мати й сестра Міртала склали віршик про нашу скитальську долю. Ось він:

*Сидимо у кімнаті, порожній, німій,
Сірі стіни овіяні смутком,
І життя видається без жодних надій
Поневірок безжалісним жмутком.*

*Відірвалися ми, як те листя з гілля,
І поніс нас страшний буревій,
Рідний схід мерехтить, наче сон, іздала,
Край наш любий несповнених мрій.*

*Простір моря чужого не тішить душі,
Зір шукає розлогі рівнини,
Бо цю тугу у серці навіки лишив
Рідний степ і ковиль України.*

Парадокс був у тому, що ані степу, ані ковиля ми з сестрою зроду не бачили, але саме така природа асоціювалася у нас з Україною.

І ось тепер, коли наш літак став наближатися до Києва, я, глянувши у вікно, побачила тополі, що росли вздовж дороги. Від цієї картини у мене раптом защеміло серце: та ж ось вона Україна! Та, що її оспівував Шевченко!

І вперше в житті я відчула глибоку любов до рідної землі, – самої землі – і це було справжньою несподіванкою...

ДЕ ЖИВУТЬ УКРАЇНЦІ – ТАМ ЖИВЕ УКРАЇНА

Під таким гаслом у Києві у приміщенні столичного Будинку вчителя відбувся VIII Світовий Конгрес Українців. По закінченні другого дня Конгресу 19 серпня в цьому ж будинку відбулася презентація найновішої книжки Ірини Сенік „Метелики спогадів”.

У книжці спогади про прожите життя, з багатьма фотознімками, а у другій частині – взори до вишивання її власної композиції. Книжку видано у видавництві „Лс” (Львів), 2003 р. Фондацією Енциклопедії України, Торонто, Канада. Фондаторами видання були Божені і Олег Іванусеви з Канади. Ведучою вечора була подруга Ірини, колишній політв’язень, посестра з мордовського періоду життя Надія Світлична. Вона привітала всіх присутніх і розповіла про цю надзвичайну людину – поетесу і художницю Ірину Сенік.

Заля була переповнена, зібрались колишні політв’язні, приятелі та київська літературна еліта. Усі тепло і щиро вітали авторку з новим виданням. Ігор Гургула – письменник, який написав передмову до книжки „Стежки на Голготу”, бажав багато успіхів, квітучої музи і всякого добра. Він же заявив усім присутнім, що Ірину Сенік прийнято до Національної спілки письменників України. Присутні оплесками привітали цю радісну вістку. Далше промовляли голова Союзу Українок, депутат Верховної Ради України Лілія Григорович, голова СФУЖО Марія Шкамбара, приятелька з юних років Ірини, заступниця голови СФУЖО Наталія Даниленко, голова УВКР Михайло Горинь, друг Ірини, колишній політв’язень Іван Гель, професор Київського національного університету Валентина Борисенко, третя заступниця голови СУА Оксана Фаріон, членка Союзу Українок України Ростислава Федак і багато інших. Кожний хотів привітати вельмишановну Ірину Сенік з новим виданням і побажати їй многих і благих літ.

Наприкінці мала слово Ірина Сенік, яка віршовано дякувала всім присутнім за підтримку в минулому і за щирі приязнь. Напам’ять читала свої вірші: деякі – веселі і дотепні, а деякі написані з розпуки. Розказувала епізоди зі свого життя. Народилася вона у Львові, 19-літньою студенткою університету її вперше було заарештовано, більшу частину свого життя вона відбула у неволі – 34 роки: 10 років у сталінських таборах, 13 років у першому засланні, 6 років у тюрмі, 5 років у другому засланні. Вона вижила, знайшла в собі силу витримати ці страхітливі роки, повернулася уже зрілою, загартованою жінкою, а молодість пройшла в неволі.

Видано 5 збірок її віршів, які можна знайти у багатьох країнах: „Незламаний дух”, „Сувій полотно”, „Біла айстра любови”, „В нас одна Україна”, „Книжечка бабусі Ірини для чемної дитини” та альбом її власних взорів.

Ірина Сенік – визначна майстриня-вишивальниця. Довгі роки тюрем і заслання вона збирала шматки тканини, торочила з них нитки і вишивала. Вона створила багато власних взорів. Закінчила Ірина Сенік свій виступ словами:

*Яким гірким не було би життя,
не треба нарікати.*

*Молитись треба і вперед іти,
усе гірке замести.*

*Бог не завдав нікому ще хрести,
які не в силі нести.*

Усі присутні оплесками вітали поетесу, гучно співали многая літа. Я була дуже щаслива бути на презентації нового її видання і коротким словом вітала Почесну членку СУА, бажала їй здоров’я і усіх Божих ласк. Коли на другий день спитала Ірину, чи вона щаслива і задоволена перебігом такої важливої для неї події, вона відповіла, що дуже і дуже, а її хворі очі заблищали сльозами щастя.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LX

OCTOBER 2003

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

National Council of Women /USA proxy president Iryna Kurowyckyj following the US flag at the Opening Ceremony of the International Council of Women General Assembly.

FROM THE DESK OF THE PRESIDENT

The 30th General Assembly of the International Council of Women was held in Perth, Australia, from August 31 to September 9 2003. The NCW / US delegation consisted of the following: Dr. Sorosh Roshan, a candidate for vice president of ICW; Maria Arias one of the UN representatives; and Iryna Kurowyckyj, the United Nation Liaison for the International Council of Women and proxy president of the National Council of Women/US.

I arrived in Perth on Saturday, after a long series of flights via Paris and Singapore. Just a few days earlier, I had been in Kyiv, attending the Ukrainian World Congress Quinquennial Conference and my thoughts after so much travel were divided between memories of my experiences in Ukraine and an anticipation of what I would see in the Land Down Under.

Thus, after a short rest I decided to look though the telephone book for a listing for a Ukrainian Catholic Church. I did not find much under Ukrainian at all, but there was a listing for a Ukrainian Orthodox Church. I called and was disappointed that no one answered. My next telephone call was to Mr. Bohdan Mykytiuk, president of Ukrainians in Western Australia, whose number was given to me at the UWC Conference in Kyiv by one of the delegates from Australia, Mr. George Mencinsky.

When I called, I learned that Mr. Mykytiuk was out of town, but I did get the address of the Ukrainian Catholic Church and the time the services were being held. Fifteen minutes later I received a call from Zirka Doschak, president of Soyuz Ukrainok of Perth, Australia, who had called to issue an invitation to me and the national president of Soyuz Ukrainok of Australia, Kristina Syvenka Bailey, to see the sites of Perth that evening. She also offered to take me to the Ukrainian church the following morning.

On our way to church, Ms. Doschak informed me that the National Council of Women of Ukraine delegation was arriving that same morning and would be met at the airport by Ms. Bailey, Mr. Mykytiuk, and Kristina Syvenka Bailey. After the church services, everyone would be invited to meet with the delegates from Ukraine and the United States. The Ukrainian delegation consisted of six women: the president of the National Council of Ukraine, Iryna Holubjeva; the Minister of Family and Youth, Valentina Dovzhenko; the president of Soyuz Ukrainok of Ukraine and Verkhovna Rada deputy, Lilia Hryhorovych; and three others that came as observers.

*United Nations representatives for International Council of Women:
Eleonore Hauer-Rona (Vienna), Emmy Galama (Netherlands), Iryna Kurowyckyj (New York).*

During the church service, Father V. Kalyneckyj formally welcomed the UNWLA president to his parish and extended his good wishes for the success of the ICW General Assembly. Later, at a gathering in the church hall, the delegates from Ukraine were given the opportunity to address the community. Since it was the first time that anyone from Ukraine had visited Perth, those assembled in the church hall were very interested in hearing what they had to say. They were also interested in hearing about the UNWLA and I briefly explained how the UNWLA was established and the political circumstances that had led Ukrainian American women to create an organization that would serve as a means of helping their enslaved sisters in Ukraine.

That evening, opening ceremonies of the ICW General Assembly were held in Perth Town Hall. In a magnificent flag procession, each president or proxy president walked behind her country's flag, which were carried by scouts down the side aisles of the hall. The flag procession was arranged in alphabetical order and it was with great pride that I watched as Ukraine's flag passed me, followed by the flag of the United States, my adopted homeland. It was extremely heartwarming to see that Ukrainian women, long oppressed and long dependent on representation by the UNWLA at such international events, were finally representing themselves. It was also wonderful to see the Ukrainian flag, long suppressed in its own country, waving proudly among the flags of other nations of the world. As president of the organization that had struggled to make this a reality, I was proud that the mission begun so long ago had been accomplished.

An official welcome to delegates was offered by Judith Parker, president of NCW Australia, from Her Excellency Marlene Jeffery, and from the Honorable Amanda Veinstone, Minister of Family and Community Services and assistant to the Prime Minister for the Status of Women. International Council of Women President Pnina Herzog was the featured speaker at this event. After the opening ceremony, delegates attended an informal reception after which the Ukrainian delegation, the president of Soyuz Ukrainok of Australia, and I went out to dinner—a truly momentous celebration during which Ukrainian women from three continents shared a quiet and intimate moment of solidarity.

The following morning, delegates assembled in the ballroom of the Sheraton Hotel for a meeting that very closely followed the approved agenda. Reports were presented by the Board and Standing Committees, along with UN liaison reports from New York, Vienna, and Belgium. As UN Liaison from New York, I expressed my gratitude to the National Council of Women of Western Australia for hosting this event. I shared with ICW members the sad news of the death of Alicia Paolazzi, a generous supporter of the NCW/US and the ICW. I also shared some thoughts on the 47th session of the Commission on the Status of Women, which was held in March of this year. I reminded ICW delegates that some of the issues discussed by the commission are still unresolved, especially the issues of human rights and elimination of all forms of violence against women and girls. Unfortunately, as the 47th session of the CSW concluded its work, it did not adopt its draft on these issues, as a consensus could not be reached—a sad state of affairs in a world where women are too often the victims of powerful and greedy exploiters. I closed my presentation with a plea to ICW members to continue to work at every level of their respective societies to create a safe and healthy environment for every woman and girl living on this earth.

The presidents of National Councils presented their reports on the following day. The president of National Council of Ukraine, Iryna Holubjeva, reported on the work and objectives of women's groups in Ukraine. The NCW/US report followed, and as proxy president of the organization, I was called to speak on its behalf. There was a moment of confusion that Ukraine's NCW president and the NCW/US proxy president were both named Iryna. Thus, before I gave my report, I explained that I was Ukrainian by birth and American by choice and the ICW now had two Irynas who shared a common heritage—citizens of different worlds, but sisters in spirit.

I then read a letter from NCW/US President Mary Singletary and presented greetings from Eleanor Donnenfeld and Shirley Boberg Munyan, longtime NCW/US and ICW activists who were unable to attend this General Assembly. That evening, the Lord Mayor of Perth, Dr. Peter Natrass, invited us to a reception. The Ukrainian delegation presented the Mayor of Perth with a gift from Mayor of Kyiv.

Sessions on subsequent days were devoted to regional workshops and seminars. I participated in the UN workshop. Many resolutions were passed that deal with well being of women, families, and children, and other global problems. On Wednesday, September 3, the members of NCW/WA invited the delegates to dinners in their homes or in local restaurants. The Ukrainian members of NCW/WA invited the Ukrainian delegation and myself to a Chinese restaurant for the evening. We were asked to introduce ourselves and say something about the organizations we represent; we were also presented with a bottle of wine from the winery owned by the husband of one member of Western Australia's Soyuz Ukrainok.

Late in the afternoon of September 4, approximately 170 people participated in a multi faith Service, held at Perth's Murdoch University. The ceremony began with the passing of a Message Stick by the indigenous people of the area followed by a lighting of Peace Candles by young women representatives of 6 different faiths: Bahai, Buddhist, Christian, Hindu, Jewish and Muslim. Dr. Nancy Victorin-Vangerd delivered the peace address from the university's School of Theology.

The ICW Gala Dinner, held on September 5, was a happy time for all delegates; after days of working together we were able to socialize in a friendly, relaxed atmosphere. One highlight of the evening was the auction of a hand-embroidered picture of the Floral Emblems of the Australian States, donated to the ICW by Daphne Buckle. It raised USA \$900.00 for ICW administration.

On the following day, the National Councils invited the ICW Executive Committee to hold meetings in their respective countries. The Minister of Family and Youth of Ukraine, in the name of NCW/Ukraine and its government, issued a formal invitation proposing that the 2006 ICW General Assembly be held in Kyiv, Ukraine. The invitation was accepted.

On Saturday, there was a seminar on water. In the late afternoon the women from NCW/WA wanted to do something to make my visit memorable, so they asked what I would like to see. I said that I would love to see the kangaroos that roam the fields surrounding Perth, and so they arranged an outing for this purpose. I invited Kristina Syvenka Bailey, the national president of Soyuz Ukrainok of Australia, to join us and was happy to have this wonderful opportunity to observe Australia's wildlife. That evening, I attended a reception hosted by newly elected ICW President Dr. Anamah Tan from Singapore.

The last two days of my stay in Perth I spent with Mrs. Maria Yaremowych and Zirka Doschak who took me sightseeing in their lovely city. I end this month's message with sincere thanks to these wonderful ladies for taking the time to entertain their visitor from the United States. I must also mention that all the Australians I met were very friendly and helpful. I am glad that I was given this opportunity to meet them, spend time with them, and learn something about their country, their history, and their traditions, one of which is a generous and embracing sense of hospitality.

*Congratulations to Branch 94 of Buffalo, New York,
which is celebrating its 70th anniversary this month.*

From the Editor: We are currently planning our future issues and invite our readers to submit articles, with or without photographs or illustrations. At this time, we are looking for articles or stories with a Christmas theme that can be published in the December issue. We are always interested in receiving material about UNWLA events. Profiles of UNWLA members who deserve recognition for their professional achievements are also welcome.

BATURYN — A HISTORY OF TRAGEDY & RICH CULTURE

by Elizabeth I. Kuczer, Detroit Regional English Press Chair and member of Branch 115

Hetman Ivan Mazepa

Since the fall of communism and the resurrection of an independent Ukraine, many doors have opened for the Ukrainian people and many opportunities have arisen for those interested in exploring Ukrainian history and culture.

One such opportunity focuses on archaeology. Financial support and renewed interest from the Ukrainian diaspora in Canada and the United States have made exploration of our historical past a flourishing concern. A great example of a newly opened door in our search for a further “glimpse into our past” is reflected in archaeological excavations which have begun anew in the historical city of Baturyn, the once glorious capital of the Kozak Hetman state. These excavations have been occurring since 2001.

In order to learn first-hand about what has been unearthed in Baturyn to date, the Detroit Regional Council of the UNWLA, in conjunction with the Ukrainian-American Archives and Museum in Detroit, invited the community to an evening lecture by Volodymyr I. Mezentsev. Currently a visiting professor of Slavic Languages and Literature at the University of Toronto, Dr. Mezentsev is a foremost authority in the history of Baturyn. In 2001, he was one of the leaders of a Ukrainian-Canadian archaeological expedition to the city, sponsored by the Canadian Institute of Ukrainian Studies.

Dr. Mezentsev's lecture was presented on Friday, June 13, 2003 at the Ukrainian Cultural Center in Warren, Michigan. The occasion was the culmination of several months of planning by the newly elected Regional Board of UNWLA Detroit. Among those involved in planning and organizing the program were Mrs. Lydia Kazewych (President of UNWLA Detroit Region), Mrs. Switlana Korduba (UNWLA Cultural Committee Chair), and Mrs. Lydia Jachnycky (Event Co-chair). Working together as partners with UNWLA Detroit and providing invaluable assistance were Dr. Mykola Hryhorczuk, President and Mr. Roman Maziak, Executive Director—both of the Ukrainian-American Archives and Museum. The event was well attended, and program coordinators were delighted that many young people were in the audience. Mrs. Korduba opened the evening with a warm welcome to those attending the UNWLA-sponsored program. Mrs. Kazewych thanked the audience for coming and for their interest in this rich and significant archeological endeavor that has yielded much new information on a crucial period in Ukraine's history. She then introduced Dr. Ulana Klymyshyn, Archaeological Director of Multi-Cultural Studies at Central Michigan University. A UNWLA member, Dr. Klymyshyn welcomed Dr. Mezentsev to Detroit and informed the audience of his numerous accomplishments. The author of 53 published articles and a specialist in Ukrainian medieval history, Dr. Mezentsev received degrees in History and Archaeology from the University in Kyiv. He earned his doctorate from The Institute of History of the National Academy of Sciences in Ukraine and completed his post-doctoral studies at the Ukrainian Research Institute of Harvard University.

Dr. Mezentsev's lecture, entitled “New Archaeological Discoveries in Baturyn, the Capital of the Kozak Hetman State,” began with an examination of the rich history and culture of the Kozak-Hetman state in 17th and 18th century Ukraine. Baturyn, a town built as a fortress in 1684, was significant because it became the center of Kozak life. From 1648 to 1764, it was considered the official Hetman state and was located in the mid-Dnipro area. Its location was important from a political and economic standpoint. Baturyn expanded and flourished during the successful reign of Hetman Ivan Mazepa, and its population grew to a size of approximately 20,000. Hetman Mazepa was a worldly and a knowledgeable supporter of Ukrainian history and culture. As a result, Baturyn grew to be a town

abundant in cultural and religious resources, boasting 40 churches, two monasteries, and a college for diplomats and government officials. In 1708, Baturyn's glorious development came to a sudden and violent end during the Northern War between Russia and Sweden. Since Hetman Mazepa sided with the Swedes, Baturyn was ravaged by the Russians; the majority of the city's population was massacred. Following this tragedy, Baturyn was deserted for about 40 years, recovered for a brief time, and gradually declined again. It is currently a small town with a population of approximately 4,000.

After providing this historical overview of the city, Dr. Mezentsev shared with the audience highlights of excavations conducted in Baturyn during 2001 and 2002. A slide and video presentation of some of the findings at Baturyn showed remnants of a powerful artillery arsenal and ammunition, a very decorative Hetman crest with religious symbols, ruins of tile heated stoves, and a 19th century portrait of Hetman Mazepa. Dr. Mezentsev also presented slide images of the archaeological dig site itself. Among the remnants

found during the archeological excavations were military offices and private offices that serve as examples of Ukrainian Kozak baroque architectural style; also found was the site of the official residence of the Hetman.

There were also grim reminders of Russian destruction of the once glorious city—skeletal remains of men (mostly elderly), women and children buried in shallow graves near burned buildings which had been their homes—sobering evidence of the event that has been termed the “pogrom of Baturyn.”

Dr. Mezentsev's insightful and interesting lecture left a lasting impression on those in attendance and a definite renewed interest in the historical value of Baturyn to Ukraine. Officially closing the program, Dr. Hryhorczuk thanked Professor Mezentsev for his visit to Detroit and the evening ended with animated conversations around beautifully decorated sweet tables prepared by Mrs. Katya Beswerchij, a member of Detroit Branch 115.

(The author thanks Mrs. Switlana Korduba for her advice in preparing the material for this article).

Chumak*

by Jakiv Shchokoliv** (1824-1898)

The night is nearly gone, it's beginning to dawn,
A gentle morning wind refreshes the air;
Into the heavens joyfully soars the lark,
Flapping its wings and pouring out a song,
From beneath a mountain in the morning fog,
A valley stretches out.
And in that valley, a caravan of oxcarts
Driven by salt carters, was passing through.
But why has this caravan stopped in its tracks?
Why have the carters stopped singing their song?
This caravan has stopped because
One of the poor fellows has taken ill.
This is his hour of death;
He calls to his friends:
“My brothers! My friends! I am dying!
I am leaving behind everything dear to me.
My love kept me from joining you for a long time;
‘Will you ever return?’ - She asked me once.
I did not want to stay with her and said:
‘Plant black-eyed Susans in the garden.
When they sprout and begin to bloom,
You can expect me to come home soon.’
Now my darling will have to wait long
For her carter to come back from the road!
So, my brothers, please, when you return home,
Tell my darling:
‘Pull out the black-eyed Susans from the bits of
black earth.

And decorate the icons in the house with them.’
At once she'll be able to understand
That I am still here, in godforsaken land,
Leaving behind my seven pairs of honey-brown oxen!
Please feed them and give them water,
And when you return home – leave them for my father
May he enjoy them in this life and take care of them long.”
Having said this to them, he grew silent forever.
They dug a hole for the fallen carter;
At the bottom they placed a plank made of ash;
They carefully lowered him into the ground,
Covered his body with whatever they could find;
When the grave was finished, they prayed to God
And silently readied for the road again.
The caravan of ox-carts, and the salt carters went on;
The meadow was green, green was the valley,
All was green but the crossless grave
That stood there sadly, growing black by the side of the road ...
Enough! There are enough of you, little graves in the wide open
steppes,
As many as there are pine needles in the forest. (1877)

Copyright Hélène N. Turkewicz-Sanko, Ph.D., Nadia S. Sanko, M.A.,
and Michael M. Naydan, Ph.D., translators. July 2003.

* Poem from: *Balady*. S.A. Kryzhaniv's'kyi, editor. Kyiv: Dnipro. 1981 : 66-67.

** A native of Okhtypky, he graduated from Kharkiv University in 1848. He was inspired by Taras Shevchenko and Ukrainian folklore. He is one of the members of the Kharkiv Romantic School. Many of his poems were adapted to music.

THE SEMANTICS OF THE RUSHNYK

by Borys Prokopovych

Yuriy Melnychuk instructs Vera Nakonechna and Bill Jula in the semantics of the rushnyk.

Anyone growing up in a Ukrainian community has seen the traditional Ukrainian "Rushnyk" displayed around icons and beautifully embroidered with various symbols and designs. But, very few of us have ever stopped to wonder why Ukrainians treasure and preserve this ritual towel and how the motifs, colors, designs, and fabrics for this ancient Ukrainian art form came to be. At a recent seminar held at Manor College, Philadelphia, PA, the semantics of the Ukrainian embroidered Rushnyk were revealed and the symbolism of the ritual towel explained.

The guest speaker, Yuriy Melnychuk—the director of the textile section of the Ivan Honchar museum in Kyiv, Ukraine—spoke about the history of the symbolism in the embroidery of Rushnyky, Ukrainian Ritual Towels. Mr. Melnychuk is a Master Craftsman in embroidery and has initiated a project to publish a three-volume encyclopedia on Ukrainian embroidery.

Mr. Melnychuk's visit to the United States was made possible through the efforts of Vera Nakonechna, a member of UNWLA Branch #90, who obtained a grant from the Pennsylvania Council on the Arts that funded the visit to provide instruction in the techniques of the rushnyk. The seminar was hosted by the Ukrainian Heritage Studies Center at Manor College. Chrystyna Prokopovych, a member of UNWLA Branch 88 and curator of the UHSC museum, coordinated the seminar.

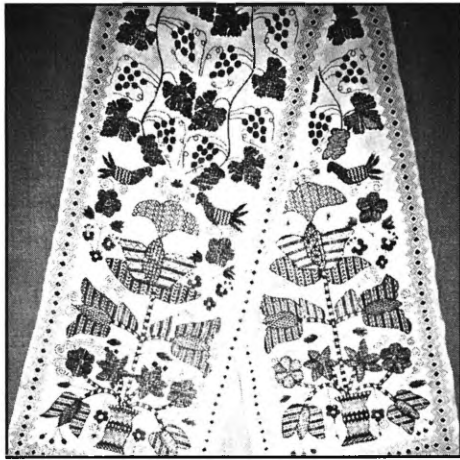
The following is a synopsis of the research into the rushnyk by Yuriy Melnychuk. The themes

presented here were discussed at the seminar and will soon be published in a monograph entitled "The Semantics of the Ukrainian Embroidered Rushnyk."

Background. One of the oldest Ukrainian traditions, the embroidered ritual towel or Rushnyk is an art form shared by many Slavic cultures. In each of these cultures, the embroidery has its own symbolism and meaning. The Ukrainian rushnyk reflects Ukraine's ancient history of spiritual culture and lore in woven and embroidered cloths. The symbols, colors, and designs on rushnyky are cryptograms depicting the cycle of life and embody the hopes, dreams, and aspirations of those who create them. From birth to death, the rushnyk has guided the lives of Ukrainians and has acted as the median between God and man.

Sacred Functions. Long before Christianity, Ukrainians hung embroidered towels in groves and woods and offered prayers to the Creator. The rushnyk was a vital part of everyday life in the annual calendar cycle, in holidays, and in ceremonies. The symbols, lines, and colors were associated with the invisible world and with the spirits that belonged to the four elements—Fire, Earth, Air, and Water—that combined to create all living forms. There were designs for attracting kind spirits to help with daily chores and other designs for warding off wicked spirits. Ritual towels had magical powers and were used in a variety of situations. A mother sending her son off to war would embroider all her prayers for his safe return in the towel she gave him on his journey. An illness or other problem with a family member resulted in "obydenni" towels woven and embroidered in one night to cure the illness or solve the problem.

During times of epidemics among humans, village women would gather to embroider a ritual towel, speaking not a word throughout the night but concentrating their thoughts into positive energies as they embroidered. Ritual towels were also embroidered for the health of the livestock. These towels, called "yuriivski" or "skotarski," were given to the herdsmen on the first day the cattle were sent out to pasture. Memorial towels were hung from windows to mark special days of remembrance, one end hanging outside the window and the other inside. Centered on this towel were a lit candle, bread, and water to honor departed family members and invite them into the house on the "road" of the rushnyk. A rushnyk was always hung in the "pokutia" corner of the room where the family gathered. Before Christianity, the rushnyk served as a holy icon and was later draped above Christian icons as an adornment. By far the widest use of the rushnyk was during wedding ceremonies. In fact, weddings required a number of different rushnyks for different purposes.

"Chernytsky." Cherkasy Province, City of Chyhyryn, 1809.

Spinning and Weaving. Even without embroidery, spinning the threads and weaving the linen used for the rushnyk contributes to its spiritual powers.

As Ukrainians make the sign of the cross holding three fingers together, so too the threads are twisted together using the same three fingers, imbuing them with all the human energy that becomes part of the material as the threads are woven into a "living cloth of life." Through the process of its creation, the linen goes through five levels of sainthood, eventually whitened in the magic of the Sun and the Moon, white being a sacred color to our ancestors.

Needles and Threads. Needles used in embroidery were carefully selected, kept hidden, never loaned or used for other purposes, and preferably purchased on a Monday, a day of the Moon, a celestial body associated with the female gender. There should be one needle for every color thread used in a pattern. Threads used range from the cobweb of a silkworm cocoon, to wool, silk, flax, hemp, and raw cotton with silk being the most valued.

Sacred Stitches. Over 200 known stitches, divided into 20 technique groups have been identified. Choosing the particular stitches and laying them out has a meaning and energy that impacts on the pattern. Each element of a pattern using the two-sided thread technique, for example, consists of a separate flattened spiral, which is a model for the creation of the Universe. The pattern, both above and below the linen, creates the negative and positive and the visible and the invisible, which is interpreted as the side one shows the world and the hidden, inner person.

Two rules of the old traditions underscore the mysticism of ritual embroidery. The first required that "mistakes" should never be ripped up, for this could confuse the energy field of the towel and bring destruction. The second held that both sides, visible and invisible, should be in full harmony since the visible

side reflects our public actions and the invisible reflects our thoughts and desires.

Colors and Numbers. Color has always been an integral part of customs and rituals. Black and white are the most ancient of colors and symbolize Life and Death. These two colors are usually used in towels for burial rituals. White is the color of power since it contains all other colors and radiates energy. Black absorbs energy and is also the color of earth, richness, and solemnity.

Like white, red is a strong, active color and radiates energy. It is used for wedding towels. Two-color combinations of red and blue symbolize the union of the active, hot male red with the passive, cold female blue. The classic Ukrainian embroidery consists of red and black threads on white or the "trypillian" look. The colors of the five races of Man: blue for Arabs, yellow for Asians, red for Native Americans, black for Africans, and white for Europeans, are all present in the traditional colors of rushnyky.

Numbers make up Nature and the rushnyk passes on the harmony of nature and numbers in its motifs and symbols. Divided into even and odd, numbers symbolize the spiritual and material sides of man. From the number One, which is the basis of all life and all numbers, to the number Twelve, which is a perfect number of completeness, each pattern in a rushnyk is carefully thought out for a specific purpose.

Symbols. The symbols embroidered on a rushnyk can be looked at in three ways: exoteric—forms, parts, lines, colors, and other parameters; conceptual—the idea behind the symbol and its meaning; and esoteric—the effect of the symbol on feelings.

One of the most prevalent symbols is the Tree of Life that can be traced back to the ancient Celts and Druids. The grape, the only fruit to absorb most of the sun's energy, dates back to the ancient mysteries associated with the sun. The oak, which symbolizes health and long life, and the lily, which symbolizes spiritual life, are two predominant symbols in rushnyk designs. Other symbols used depict animals, birds, crosses, stars, spirals, chevrons, squares, and rhombuses. Each symbol has a specific purpose and radiates a particular energy.

Preserving tradition. Established in 1993, the Ivan Honchar Museum is dedicated to the collection and preservation of Ukrainian culture and ethnic identification and is a center for the study of traditional Ukrainian arts. The three-volume Encyclopedia of Ukrainian Embroidery, being prepared for printing, has a large section devoted to the rushnyk, which serves as a bridge between the past and the future. Mr. Melnychuk has left materials on this subject at the Ukrainian Heritage Studies Center as a reference for individuals interested in further research.

Diet: Making the nasty four-letter word work for you

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

It's unsightly and unhealthy and it's everywhere you look. It's talked about constantly and it has become the nation's number one public health problem. In many cases, it is a source of frustration and an expensive obsession that makes many of us sit up and pay attention to any new gimmick or product or elixir that can make it go away and stay away. It is obesity.

Each year Americans spend billions of dollars on weight loss products, dietary aids, and dietary programs in the effort to reach and maintain a target weight. They hope that special packaged diet food will work and they hope that the encouraging optimism of the Duchess of York and is really true. What most fail to take into account is that reducing the waistline and shedding pounds for good requires work and commitment. It is much more than counting calories. The mere word "diet" conjures up some form of restriction or sacrifice and is somewhat off-putting. For many, it implies too much restriction and too much sacrifice and this results in pounds that melt away for a few weeks or months and then return.

Diets do work; however, the greatest obstacle is that they require a consistent life-style change, a healthier way of eating and living. The word "diet" should actually be changed to "lifetime food modification." In addition, systematic reviews of various diets show that the most successful method of weight loss combines watching dietary intake and exercise supported by behavior therapy. Studies have also shown that some diets are more popular or considered more effective.

At present, the Atkins diet enjoys great popularity. The medical profession has given much consideration to this low carbohydrate diet which is primarily based on the restriction of processed and refined carbohydrates. This diet dramatically limits our intake of breads, pasta, sugary foods and starchy vegetables, such as potatoes. Carbohydrates are our major source of energy. They are stored in the body in the form of glycogen. When carbohydrates are restricted, the glycogen stores are rapidly depleted and the body begins to rely on protein as its only source of glucose. When this occurs, the body enters a process known as ketosis. Ketosis is a state that makes the body burn fat as

fuel, released into the body as ketones. The ketones are used by the muscles, brain, and other organs as an energy source.

The Atkins diet consists of four stages: induction (severely limited carbohydrate intake), on-going weight loss, pre-maintenance and maintenance. Once the target weight is achieved, more carbohydrate intake is permitted. It must be noted that many people choose this diet because there are no calories to count. There are only specific foods to avoid. Many also like the fact that they can eat bacon, eggs, and cheese burgers (without the buns, of course)—foods loaded with protein and fat that are generally forbidden in other diets.

Nutrition research embraces the idea that high sugar and carbohydrate diets are significant factors that contribute to obesity. The problem is that the elimination of an entire food group from the diet isn't necessarily the best means of achieving the desired goal. Thus, the Atkins diet can be successful; however, it does not teach or promote good eating habits.

All diets have the potential to succeed. The trick is to avoid the fads and the temptation to rely on quick fixes and stick to it. This may not be as difficult as it seems. Dieting with a friend dramatically improves success. Supervised programs such as Weight Watchers are also quite successful because there is a weekly weigh-in and an adequate, rational approach to types of food consumed. Both friends and supervised programs offer an added bonus, an outside person or people who motivate and encourage the dieter to stick with it.

With any diet, the basic principles still apply: watch the caloric intake, eat balanced meals that include all essential food groups, and exercise. Recognize that the desired changes will not occur overnight and that a healthy regimen over a lifetime is the one sure way to keep unwanted pounds from coming back. Finally, recognize that no specific diet is best for everyone. Finding the one that is right for you means finding a balance of required factors that you can live with. Only you know what works best for you and what you can commit to.

ВІТАЄМО!

49-ий Відділ СУА
ім. Ольги Басараб в Боффало
з нагоди святкування
70-літнього ювілею.

62-ий Відділ СУА
ім. Лесі Українки в Глен-Спеу
з нагоди святкування
25-літнього ювілею.

30-а Генеральна Асамблея Міжнародної Ради Жінок відбулася в Перті, Західня Австралія, 31 серпня – 9 вересня 2003 р.

Делегатами з Національної Ради США були: д-р Соруш Рошан, яка кандидувала на одну із заступниць голови, Марія Аріас – одна з репрезентанток у складі неурядової організації Міжнародної Ради до ООН, Ірина Куровицька – головний репрезентант Міжнародної Ради Жінок до ООН, яка заступала президентку НРЖ, США.

Після мого приїзду з Києва, після завершення Конгресу СКУ, наступного дня я виїхала до Австралії. Я радо їхала до Австралії, хоч рішення прийшло в останній хвилині, коли вияснилося, що президентка НРЖ, США не зможе поїхати, а нікому іншому вона не хотіла передати голосу.

Прибула я до Перту о 2-ій год. ранку. Після відпочинку переглядала телефонічну книжку в пошуках адреси Української Католицької церкви і, на жаль, не могла її знайти. Єдина, що була на списку, – це Українська Православна церква. Потелефонувала, відповіди не було. Тоді вирішила використати телефон голови українців в Західній Австралії Богдана Микитюка, який я одержала на Конгресі в Києві від Юрія Менцінського. Подзвонила і довідалася, що пана Микитюка немає, але дістала адресу Української Католицької церкви та час відправ. Після того за декілька хвилин подзвонила голова Союзу Українок міста Перту Зірка Дошак і запросила мене і голову СУ Австралії Христину Сивеньку-Бейлі пооглядати вечірнє місто та сказала, що підбере мене зранку по дорозі до церкви.

Коли пані Зірка мене підбрала, то повідомила, що українська делегація вже прибула на Генеральну Асамблею Міжнародної Ради Жінок і голова СУА Христина Бейлі разом з головою українців Західньої Австралії Б. Микитюком зустрічають їх на летовищі та привезуть до церковної залі на зустріч з парафіянами. Під час літургії о. Володимир Калинецький привітав голову СУА І. Куровицьку та запросив усіх взяти участь у зустрічі з делегатами, які прибули з України і Америки.

*Ліворуч нововибрана президентка МРЖ
Аннаман Тан, голова СУА Ірина Куровицька.*

Для парафіян Перту це була велика подія. Прибуло 6 жінок з України: президент Національної ради жінок України Ірина Голубева, міністер сім'ї і молоді Валентина Довженко, депутат Верховної Ради України і голова Союзу Українок Ліля Григорович та три обсерваторки. Всі радо слухали виступаючих з України. Попросили мене дещо сказати про себе і нашу організацію. Знаючи, що зацікавлення було звернене на делегаток з України, я лише передала привіт від нашої організації та розказала, яку важну ролью відіграла Міжнародна Рада Жінок у створенні СУА.

У неділю ввечері відбулося урочисте відкриття Генеральної Асамблеї Міжнародної Ради Жінок в ратуші міста. Розпочалася церемонія з внесення національних прапорів, які несли з двох сторін скавтки, а за прапором йшла голова. Прапори несли в алфавітному порядку. Я раділа, що прапор України йшов одразу перед прапором США. У цей момент я побачила, що наша праця через довгі роки увінчалася успіхом. Наші посестри вперше марширують з нами, бо в 2000 р. знову забрали своє історичне місце в цій організації.

Президентка Національної Ради Західної Австралії офіційно відкрила свято. Вітали і інші урядові люди, а головну промову виголосила уступаюча президентка Пфеніна Герцог. Відтак, було скромне прийняття, після якого українки з трьох континентів пішли на перекуску та в дружній атмосфері погуборили.

Наступного дня проходила пленарна сесія, яка точно притримувалася апробованої програми. Звітували члени Головної Управи. Репрезентантка МРЖ/ООН з Нью-Йорку Ірина Куровицька була першою, відтак, репрезентантки з Відня і Бельгії. У моєму виступі я подякувала НРЖ Австралії за те, що вони взяли на себе цей великий обов'язок – провести Генеральну Асамблею. Відтак, я покликала на декілька точок, які були порушені під час праці Комісії Статусу Жінки при ООН в березні ц.р. Про це я подала інформацію до „Нашого Життя”, що не було на цьому документі узгодження.

Наступного дня звітували президентки організацій. Ірина Голубева гарно звітувала про працю Національної Ради Жінок України. Присутні з захопленням слухали, що така нова організація і так багато зробила. Після України виступали делегатки США, і це створило, до певної міри, здивування, що одна Ірина є делегаткою України, а друга Ірина є делегаткою Америки. Тому в своєму слові я підкреслила факт, що я родом українка, а з вибору американка і так я заступаю президентку у НРЖ/США. У своєму слові я передала привітання від неprisутніх членок, які були дуже активні довгі роки в МРЖ, а тепер не змогли прибути на цю зустріч.

Увечері відбувалися розвагові програми. Однією з таких було прийняття мера міста Лорда д-ра Петра Наттрасса. Українська делегація вручила йому дарунок від мера міста Києва.

Наступні дні відбувалися різні майстерні по континентах, по існуючих комісіях. Я працювала в комісії ООН.

Традиційно один вечір був присвячений запрошенням делегаток до домів членок НР, яка гостить цю імпрезу. Нас, українок, запросили членки СУ Західної Австралії до китайського ресторану, де ми в дружній атмосфері краще запізналися і мали нагоду дещо більше розказати про організацію. Там я більше залишила часу для України. Гарно і цікаво розказували пані Довженко та Григорович з України. Від них ми довідалися, що пані Голубева та інші – великі патріотки і сильні союзьанки. Голова СУ Перту дуже достойно всіх привітала та вручила пляшку вина з винарні чоловіка однієї членки. Це був гарний дарунок.

Пізно увечері після сесії 4 вересня зійшлося понад 170 осіб на відправу віруючих різних конфесій, яка відбулася в Університеті Мирдак. Церемонію розпочали з переданням “Massage Stick”, який був переданий тубільцями. Відтак розпочалося засвічення

Ліворуч голова Союзу Українок України Лілія Григорович, голова Національної ради жінок України Ірина Голубева, голова Союзу Українок Америки Ірина Куровицька, голова Союзу Українок Австралії Христина Сивенька-Бейлі.

“свічок миру” молодими дівчатами 6 різних віровизнань: Багаї, Буддизму, Християнської, Гінду, Іудейської і Мусульманської. Д-р Нансі Вікторін-Вангерд читала мирне привітання від університету теологічних наук.

Гала-бенкет відбувся з гарною програмою. Під час бенкету відбулася ліцитація образів, на якій заробили 900 дол. для адміністрації МРЖ.

Наступного дня Національні Ради давали запрошення на відбуття засідань в своїх країнах. міністер сім’ї і молоді Валентина Довженко виступила і запросила від уряду і НРЖ України наступну Генеральну Асамблею МРЖ у 2006 р. відбутися в Києві. Пропозиція була прийнята.

У суботу відбувся семінар на тему води. Це найдорожчий скарб на Землі. Як ми повині його шанувати, щоб залишити наступним покоління. Після цієї імпрези залишилося трошки часу, і членки НР Перту запропонували взяти мене, куди б я забажала, щоб уприємнити мій побут в Австралії. Я сказала, що маю бажання бачити кенгуру, які живуть на волі. Вони погодилися мене взяти, але застерегли, що в місті це буває тільки на цвинтарі, тому що під вечір вони приходять туди їсти квіти. Я запросила Христину до товариства, і так я мала нагоду сповнити свої бажання.

Кожного дня відбувалися вибори. Їх система вибору дещо різниться від нашої. Це дуже довго пояснювати. Скажу лише, що щодня голосується за когось. Головою на наступні 3 роки вибрано Аннаман Тан із Сінгапуру. Нововибрана президентка запросила своїх близьких друзів і управу (я була запрошена теж) на прийняття, де ми всі гарно провели вечір. Пані, знаючи, що я українка, заповіли, щоб їм приготувати перед конференцією гарну подорож по Східній Європі.

Наступні два дні були вільні, і мною зайнялися пані Марія Яримович, в якій я перебувала і Зірка Дошак – голова СУ Перту.

Складаю паням щире подяку за їх гостинність. Бажаю підкреслити, що австралійки є гарні і доброзичливі люди. Я вдячна їм, що уприємнили мій побут.

**Ірина КУРОВИЦЬКА,
ГОЛОВА Союзу Українок Америки.**

Ліворуч Ірина Куровицька, Оксана Фаріон.

ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СУА

Союз Українок Америки має за собою 78-літню історію, великий досвід у проведенні і втіленні в життя важливих харитативних і громадських проєктів. Для організації своєї діяльності щотри роки збираються союзнянки з усіх куточків Америки на Конвенцію, що дає напрямні діяльності, і, роз'їхавшись по округах, відразу приступають до праці. Щороку голови округ, члени Управи, збираються на засідання Головної Управи, щоб разом підвести підсумки проробленої праці, поділитись досвідом округ, обміркувати шляхи і найважливіші теми наступних виступів.

Цього року засідання проходило 27-28 вересня і розпочалося спільною молитвою, яку зачитала редактор „Нашого Життя” Ірена Чабан. Заслухавши привітання Почесної голови СУА Анни Кравчук та прийнявши одногосно порядок праці, присутні ознайомилися з правильником проведення нарад, зачитаним третьою заступницею голови Оксаною Фаріон. Секретар Марта Данилюк прочитала протокол засідання Головної Управи попереднього скликання, який було запропоновано прийняти в цілому. Текст протоколу був дуже докладний і одразу додав присутнім робочого настрою та став стрічкою поєднання сьогodenня з минулорічним засіданням. Надя Цвях подала фінансовий звіт і зачитала проєкт бюджету СУА на 2004 р. Після обговорення кожного пункту на пропозицію Ірини Куровицької

бюджет було ухвалено.

Взявши слово, голова СУА подала докладний аналіз праці СУА за рік і 4 місяці після Конвенції та поділилася роздумами про проведення наступної XXVII, Конвенції. Після зваження всіх „за” і „проти” з пропонуванних Округ Нью-Джерсі і Центрального Нью-Йорку було вибрано місто Олбані. Було зазначено, що союзнянки Округи Центрального Нью-Йорку, чудово провівши конференцію у квітні ц. р. на Союзівці, набули необхідного досвіду і готові взяти на себе відповідальність бути господинями Конвенції. І. Куровицька відзначила кілька важливих організаційних питань щодо проведення Конвенції, запропонувала уважно і відповідально наставитись до пропозицій кандидатів до нової Управи, означила питання, пов'язані з вибором Статутвої і Номінаційної комісії. Голова СУА докладніше зупинилася на кількох важливих напрямках діяльності організації, а саме: вшанування жертв голодомору в Україні, щодо журналу „Наше Життя” та збільшення членства. І. Куровицька звернула увагу присутніх на виготовлений за допомогою О. Фаріон, С. Геврик, та М. Пазуняк обіжник, де подані інструкції, як відділи і округи повинні працювати у тих ділянках. Вона також повідомила, що листопадове число „Нашого Життя” вийде більшим накладом і буде присвячене повністю висвітленню праці союзнянок у зібранні документів і

свідчень штучного голоду 1933 р. Слід зазначити, що цього року вперше СУА взяв участь у конференції Української Вільної Академії Наук у Нью-Йорку, присвяченій голодомору. Архівні документи з того часу, опрацьовані істориком, д-ром Тарасом Гунчаком, будуть опубліковані в „Нашому Житті”, – повідомила І. Куровицька. Велику увагу голова СУА приділила фінансуванню „Нашого Життя”. Ми є найбагатша українська діаспора, а наш журнал – єдиним жіночим виданням. Ми не можемо допустити, допомагаючи всім, щоб втратити часопис в час його 60-ліття. Вона запропонувала перенести проєкт „Цеголки” з площини допомоги в канцелярських потребах на допомогу і фінансову підтримку журналу. Голова СУА звернула увагу присутніх на важливість праці, покликаної на збільшення членства СУА, і відзначила кілька вдалих заходів для пропаганди організаційного життя та залучення нових членок до праці. Цікавими були її повідомлення про участь делегації СУА в Конгресі СКУ в Україні, де голова і три делегатки – Оксана Фаріон, Марія Полянська і Варка Бачинська – входили до президії. Голова повідомила також про сторінку в інтернеті, про участь союзнок в американському і міжнародному житті. (Про приналежність СУА до різних організацій говорилося в окремій точці засідання). На пропозицію І. Куровицької було обрано Статуткову комісію у складі: Оксана Ксенос (голова), Марійка Томоруг і Іванна Ратич. До Номінаційної комісії увійшли Леся Гой, Рома Шуган, голови округ та зв’язкова віддалених відділів. Очолити Комісію конвенційної книжки запросили Ірену Чабан. Вона ж, як голова проєкту СУА „Неопублікована спадщина Лесі Українки”, звітувала про завершення проєкту виданням другого накладу книжки „Листи так довго йдуть...” і презентацією її у Києві. „Презентація стала хвилюючим моментом, що єднав і однаково тішив серця тих, хто живе в Україні, і тих, кого доля закинула поза її межі”, – сказала І. Чабан.

У звіті про працю редактора І. Чабан розказала про авторів і тематику журналу та пляни на майбутнє. На пропозицію присутніх друкувати більше організаційних матеріалів,

редактор, вже не вперше, запропонувала референткам Головної Управи один раз в рік надсилати матеріали про працю їхньої референтури, а головам округ також не менше одного разу в рік давати дописи про свій досвід, проблеми і успіхи в керуванні округами. І. Чабан пояснила, що при плянуванні організаційної (третьої) частини журналу беруться до уваги всі матеріали, які має редакція на цей час. Всі готуються до друку відразу, і тоді тільки, враховуючи кількість сторінок, що залишилися, додаються статті до літературно-мистецької (першої) частини журналу. Тому, коли багато статей у першій частині, – це означає, що редакція отримала небагато дописів про працю організації. Всі організаційні матеріали: хроніки, повідомлення про загальні збори, дописи про працю округ і відділів, некрологи, пожертви і ін. – не затримуються до наступного числа. Редактор просила взяти це під увагу і, якщо надісланий до редакції матеріал не надрукований упродовж наступних двох місяців (такий термін плянування і готування числа до друку), необхідно зателефонувати і упевнитися, чи цей допис редакція отримала.

Проблеми журналу були основою у виступі д-ра Іванни Ратич. Союзнка з багаторічним досвідом Іванна Ратич завжди робить аналізу ситуації в організації, виступає з цікавими пропозиціями, допомагає віднайти оптимальне рішення в будь-якій справі. Вона внесла кілька ділових пропозицій щодо фінансового господарства СУА та звернула увагу присутніх на потреби видавничого фонду журналу. Про зреалізування намічених попередньо плянів звітували заступниці голови та члени Екзекутиви. Звіт другої заступниці голови Софії Геврик зачитала Оксана Фаріон. У ньому було зосереджено увагу на завершенні будови Українського Музею в Нью-Йорку і пропозиції щодо залучення нових членок до організації. Оксана Фаріон, заступниця голови для справ культури, повідомила про виследи Конкурсу ім. Лесі і Петра Ковалевих і визначення лавреатів: Марта Тарнавська, книжка „Ключі до царства”, і Віра Вовк, книжка „Поезія. Проза. Театр.” Нагородження лавреатів відбудеться у Філядельфії

30 листопада. Вона також згадала про контакти з вільними членками, яких на сьогодні в організації 149. Оксана Фаріон повідомила про те, що підготовлено виставку прозірок творів художниці Лідії Боднар-Балагутрак про голодомор. Член Екзекутиви Катерина Немира звітувала про зроблені до випуску кожного числа „Нашого Життя” анотації в місцевих радіо-програмах, про важливість пропаганди проєктів та діяльності організації в засобах масової інформації. Вільна членка Ірена Стецьків повідомила про налагодження подання інформацій на комп'ютерну сторінку організації, ознайомила присутніх з проєктом „цеголок”, гроші за продажу яких будуть використані для видання журналу „Наше Життя”.

Важливими були звіти референток СУА, зокрема референтки Суспільної опіки Варки Бачинської. Вона подала кошторис видатків на допомогу особам, що потерпають від нестатків, та повідомила, що за звітний період 2,665 учнів в Україні отримують допомогу в рамках акції СУА „Молоко і булочка наймолодшим школярам України”. Це стало можливим завдяки підтримці щедрих жертводавців, що не є членами СУА. Жваву дискусію про організацію праці садочків викликав звіт виховної референтки Катерини Івасишин. Варто зазначити, що ведені понад 50 років садочки при відділах СУА є важливою ділянкою праці союзнок у діяспорі і вимагають постійної уваги. Було поставлено питання про статистичні дані щодо наявності „Світличок”, кількості в них дітей та програми і методи праці. Учасники нарад зобов'язали виховну референтку приділити цій справі якнайбільше уваги. У звіті музейної референтки Марії Пазунок ішлося про допомогу в організації праці Українського Музею в Нью-Йорку та про вагому фінансову підтримку, яку має Музей від союзнок. Референтка СУА у справах стипендій Марія Полянська подала докладний звіт про свою працю і представила брошуру „Стипендійна акція СУА”, з якою необхідно ознайомитися всім союзнякам, оскільки в ній висвітлено, яку велику допомогу і підтримку проєктів СУА надає громадськість. Вона також розповіла про критерії за якими вибирають кандидатів на отримання стипен-

дій. Ольга Тритяк, яка є архівною референткою, почала свій виступ словами „без минулого немає майбутнього” і розказала про надзвичайно цінні матеріали та документи, що знаходяться в архівах СУА (наприклад, автографи Олександра Архипенка).

Як завжди корисним та інформативним був виступ Оксани Ксенос про можливості здобуття фінансів для організацій та правильне їх використання. Під час засідання в перший день важливим було обговорення планів праці та можливостей реалізації до кінця каденції всіх програм.

Неділя почалася зі Служби Божої відслуженої в церкві св. Юра, де було згадано всіх членок, що відійшли у вічність.

Цей день був присвячений обговоренню резолюцій XXVI Конвенції СУА і звітів голів Округних Управ.

Новообрана голова Округи Дітройт прислала свій звіт, в якому поділилася досвідом Округи щодо організації праці трьох „Світличок”, що ними опікуються союзнянки. Важливою частиною праці дітройтської Округи є поєднання представників різних генерацій. Зокрема, найближчим часом вони готують зустріч „День української жінки”, де вшануватимуть жінок-доброчинців. Цей досвід варто взяти до уваги всім округам. Голова Округи Філядельфія Христина Хомин-Іжак поділилася досвідом організації імпрез „Українська жінка та її творчість” і відзначила велику підтримку, яку надають союзнянки Округи „Нашому Життю”, запросила на свято вручення нагород лавреатам Конкурсу ім. Лесі і Петра Ковалевих. З Округи Північний Нью-Йорк повідомила про досвід у залученні нових членок її голова Марта Стасюк. Вона також зазначила, що в Окрузі щомісяця проводять сходи відділів, відкриті для гостей. Про проведену працю у ділянці пропаганди СУА серед англомовного середовища розповіла Надя Савчук, голова Округи Нью-Йорку. Зоряна Мішталь, Округа Нова Англія, звіт якої прочитала її заступниця, зосередилася на пропозиціях щодо організації тематичних сходів з метою залучення нових членок. Іванна Шкарупа, голова Округи Огайо, розповіла про працю кожного з трьох відділів Округи та

зосередила увагу присутніх на відзначенні 70 річниці голодомору. Вона також привезла велику пожертву Округи – 9 тисяч дол. для поповнення фондів Українського Музею в Нью-Йорку. Голова Округи Чікаго Любомира Калін, звіт якої прочитала її заступниця, висвітлила контакти Округи і Головної Управи. Вона звернула увагу присутніх на відновлення активності стипендійної і архівної референтур та пошуки нових методів залучення членок до праці в СУА.

Мар'яна Заяць, Округа Центральний Нью-Йорк, у своїй доповіді зосередилася на залученні до СУА жінок, що не розмовляють українською мовою, і запропонувала активніше вести агітацію, готуючи повідомлення і статті для таких членок. Тут варто зазначити, що для таких членок старанно працює англійський редактор „Нашого Життя” Тамара Стадниченко, підбираючи та публікуючи матеріали англійською мовою. Катерина Воловодюк, новообрана голова Округи Нью-Джерзі, поділилася проблемами реорганізації і активізації діяльності Округи. Вона також розповіла присутнім про відвідини України і контакти з союзнянками в Україні. Зв'язкова віддалених відділів Уляна Глинська розповіла про те, як важко підтримувати контакти у відділах тільки за допомогою телефонів і листів. Тому, сказала вона, велике значення має щомісячний журнал „Наше Життя”, який

дає можливість інформувати союзнянок про події СУА. Вона також запропонувала поширювати особисті контакти і зацікавити молоде жіноцтво порадами щодо виховання дітей.

Після полуденку, який більше скидався на продовження праці, союзнянки вислухали привітання від Ольги Гнатейко (голови Управи Українського Музею) і подяку за активну допомогу Музеєві. „Я також союзнянка, – сказала О. Гнатейко, – і горджуся тим”. Жваве обговорення викликало питання фінансування журналу. „Ми мусимо змінити ставлення членок до нашого журналу”, – сказала Марта Данилюк, а Ірина Куровицька запропонувала активніше зацікавлювати союзнянок темами, висвітлюваними в журналі.

Засідання Головної Управи добігало кінця, проте союзнянки не хотіли розходитися. Ще і ще підходили до голови СУА, щоб запитати про ті чи інші проекти або ділянки праці. Дякували за чудову розповідь про подорожі в Україну та Австралію, ділилися роздумами, плянами...

Сподіваємося, що засідання Головної Управи спричиниться до активізації праці в округах і відділах та надасть союзнянкам енергії для нових цікавих і корисних починань.

Катерина Немира,
член Екзекутиви у справах преси.

*Ліворуч
Варка Бачинська,
Оксана Фаріон,
Ірина Куровицька,
д-р Оксана Ксенос.*

З'ІЗД ОКРУГИ ОГАЙО

17 травня в домівці СУА у Пармі відбувся 40-ий з'їзд Округи Огайо, яка об'єднує 8-ий, 12-ий і 33-ій Відділи. Серед 36 делегаток були представниці від кожного із зазначених Відділів, що забезпечило необхідну умову правосильності його рішень.

...Спільна молитва, гімн Союзу Українок, хвилина мовчання у пам'ять тих членок Округи, що вже відійшли у вічність, залишивши в діяльності СУА і свій слід...

Привітавши присутніх, Іванна Шкарупа представила гостю – заступницю голови СУА Марію Томоруг, вручила їй пам'ятний сувенір від Округи – чудову українську писанку.

Роботою з'їзду провадила президія у складі Олени Хміляк (голова президії), Дарії Федорів (заступниця) та Марії Воєцької (секретарка). На пропозицію представниці Головної Управи було подано для схвалення бюджет на наступну каденцію. Оксана Шараневич прочитала протокол попереднього, 39-го, з'їзду, який відбувся 19 травня 2001 р. Делегатки відзначили добірну літературну мову протоколу і внесли пропозицію детальніше відзначити в ньому велику працю мисткині Дарії Кульчицької над естетичним оформленням залі на бенкеті, присвяченому 75-літтю СУА.

Звіти уступаючої Управи віддзеркалювали велику і різнобічну працю Округи. У центрі уваги були такі справи: 1. Дальше утвердження на світовій арені України як незалежної держави, всебічна підтримка і допомога їй на шляху демократичних перетворень. На це була скерована діяльність референтури зовнішніх зв'язків (Олена Хміляк). За 2001-2002 рр. було написано 28 листів до окремих сенаторів та конгресменів Америки з проханням підтримати інтереси України при розв'язанні різних питань. Ще трьом сенаторам висловлювалась подяка за таку підтримку. Окремо два листи були скеровані до прокуратури Борислава та обласної прокуратури Львова у справі побиття Ірини Сенік. Збільшення членства в СУА було в полі зору орга-

нізаційної референтури (Люба Боднар). За звітний період проведені інформативні сходи-ни з участю новоприбулих жінок з України, у місцевій радіопрограмі для ширшого загалу була розповідь про діяльність СУА. У березні ц. р. спеціально надруковані летючки запросили бажаючих на нову зустріч, де із солодким при чаї відбулась цікава розмова про найбільшу жіночу українську організацію Америки, її допомогу потребуючим українцям у різних країнах світу, а останнім часом – переважно в Україні. Ця робота ніколи не матиме кінця, бо ряди союзянок будуть постійно поповнюватись свіжими силами як з числа місцевої молоді, так і з новоприбулих. За звітний період в Округу прибуло 7 нових членок.

3. Надання харитативної допомоги потребуючим здійснювалось через референтури Суспільної опіки відділів (Дарія Федорів, Марія Футей, Тамара Копистянська). За звітний період від Округи на „Молоко і булочку наймолодшим школярам України” вислали 3,410 дол., „Бабусям” – 3,282 дол., у Фонд Чорнобиля – 1,000 дол., потерпілим на Закарпатті – 2,025 дол., тільки на самі пачки в Україну витратили 3,829.99 дол.

Тим, хто навчається, допомога надавалась через Стипендійну акцію 12-го та 33-го Відділів (Надія Дейчаківська, бл.п. Міля Русин). Референтки постійно шукали нових спонсорів, і на сьогодні згадані Відділи Округи утримують 10 стипендіатів, з них 8 – з України.

4. Будівництво Українського Музею в Нью-Йорку за звітний період було в центрі уваги не тільки мистецько-музейної референтури (Лукія Гриців), але й всіх Відділів та Округи в цілому, які є членами Музею. Членами УМ є ще 38 союзянок Округи. Всі активно включились у збір коштів на його будівництво, всього було зібрано 32,325 дол. Це і вартість квитків на бенкет-бенефіс до 25-ліття Музею, і внески окремих Відділів (12-ий – 1,300 дол., 33-ій – 4,250 дол.), і пожертви окре-

мих громадян. До музейної збірки передано лемківський гердан, виготовлений Лукією Гриців та зразки вишивок від 33-го Відділу.

Окрім зовнішньої діяльності Округа має і цікаве внутрішнє життя. Про це також ішла мова на з'їзді. Домівка Округа має велику кімнату для сходин та імпрез, окремо – приміщення „Світлички”, а ще одна маленька кімнатка використовується як кухня. За домівкою доглядає Ірина Кашубинська, вона ж є і архіварем Округа. Це вона домоглася, що на сьогодні у кожному Відділі Округа є свої архіварки. У 2001 р. вона провела конференцію Округа з участю референтки Головної Управи Ольги Тритяк та директора Українського Музею-архіву Андрія Фединського. Про свою допомогу в організації різних виставок – надання інформативного матеріалу, фотографій та документів, І. Кашубинська розповіла з'їздові і наголосила на тих проблемах, що ще є в організації архіву.

Виховна референтура (Люба Дармохвал) систематично перевіряла роботу „Світлички” і при потребі надавала допомогу виховательці Наді Русенко. Ішлося і про те, що цього року „Світличка” відзначатиме свій півстолітній ювілей, це була перша україномовна „Світличка” СУА на американській землі. Підкреслювалось, що в ній 16 дітей з 33-го та 12-го Відділів не лише проводять час в забавах та іграх, а й виступають із привітаннями під час відзначення різних пам'ятних дат та при зустрічах поважних гостей. Вони змалку не тільки опановують українську мову, але й вчаться бути активними в житті нашої громади.

Культурно-освітня референтура (Доля Кріслата) розповіла про підготовку заходів та організацію зустрічей з цікавими людьми. Нагадала про останню з них – з головою Меморіялу Голодомору в Києві Романом Круциком. Пресова референтка Надя Русенко докладно розповіла з'їздові про висвітлення життя Округа не лише в журналі „Наше Життя”, але й в інших україномовних виданнях. Виступи референток доповнили голови Відділів та звіт голови Округа Івонні Шкарупи. Сердечно привітала присутніх представниця Головної Управи Марія Томоруг,

вона висловила союзникам Округа признання за їхню посвяту і велику працю в СУА, наголосила на найважливіших питаннях сьогодні. Це – тема голодомору, про який треба говорити не тільки в україномовному середовищі, про нього має знати світ. Ще не закінчене будівництво Музею, а вже час думати про його обладнання. Подякувавши за гроші на утримання канцелярії СУА (33-й Відділ склав 500 дол., 12-ий Відділ – 100 дол.), Марія Томоруг розповіла про деякі пляни СУА на майбутнє, про проблеми, що постануть перед Головною Управою після переїзду Музею в новозбудоване приміщення. Окремо вона наголосила на фінансових проблемах журналу „Наше Життя”. Представниця Головної Управи подякувала Дарії Федорів за опікування нею під час перебування в Клівленді. На закінчення М. Томоруг вручила Почесну грамоту за довголітню жертвовну працю для добра СУА голові Округної Управи Івонні Шкарупі. Присутні це підтримали дружніми оплесками.

Багато разів союзники Округа доводили своє відповідальне ставлення до обов'язків, зацікавлення і вболівання за діяльність СУА. Це знайшло свій вияв і при обговоренні звітів. Скориставшись присутністю гості, вони порушили багато різних питань: цікавилась і майбутньою електронною поштою, і допомогою „Бабусям” та її погодженням із податковим Кодексом, та про журнал „Наше Життя”.

Делегатки з'їзду заслухали пропозиції Номінаційної комісії у складі Ольги Дем'янчук, Дарії Федорів та Діани Стахур щодо складу нової Округної Управи на наступний період і одногосно підтримали її.

До Округної Управи вибрані: Івонна Шкарупа – голова, Елізавета Кусяка – перша заступниця голови, скарбник і фінансова секретарка. Оксана Шараневич – протоколярна і кореспонденційна секретарка, Марія Маланчук – організаційна референтка, Олена Хмільяк – референтка зв'язків, Ніна Сікора – пресова референтка, Люба Дармохвал – виховна, Лукія Гриців – мистецько-музейна, Надія Дейчаківська – Стипендійної акції, Ірина Кашубинська – архівар, відповідальна за домівку СУА (помічниця, відповідальна за

домівку – Надя Русенко).

Контрольна комісія: голова – Анна Вирста, члени – Ірина Кріса, Лідія Вирста.

З'їзд закрито молитвою „Богородице Діво, радуйся”.

Ніна Сікора,
пресова референтка Округи Огайо.

ЗУСТРІЧ З ПОЧЕСНОЮ ЧЛЕНКОЮ СУА

*Було це давно,
Може, літ півкоти,
Як зчинили рух тут в місті
Ті пані з Європи ... (Р. С.)*

У понеділок 28 липня ц. р. членки 33-го Відділу СУА ім. Лесі Українки в Клівленді зібралися в ресторані, щоб із вдячністю привітати одну із засновниць Відділу Почесну членку СУА Лідію Гладку, яка приїхала на відвідини до своєї сестри Ірени Дубас.

Голова Відділу Ольга Дем'янчук, відкриваючи зустріч, привітала Почесних членок СУА Ірину Кашубинську, Іванну Шкарупу, Почесних членок Відділу Емілію Воляник, Стефанію Городиську і всіх присутніх.

Ольга Дем'янчук розказала про довголітню діяльність Лідії Гладкої в нашій організації, за що Конвенція нагородила її Почесним членством СУА, і вручила шановній гості квіти вдячності.

Закінчуючи слово, голова побажала Лідії Гладкій міцного здоров'я та дальших творчих

сил у праці для добра нашого народу на многії літа.

Культосвітня референтка Олена Хміляк заспівала по цьому „Многая літа”, яку підхопили всі присутні.

Лідія Гладка подякувала союзнякам за зустріч, відзначила їхню невтомну працю впродовж 50-ти років, висловила свою радість бути однією з перших, хто започаткував цей Відділ.

Мисткиня слова Люба Боднар майстерно відчитала вірш інж. Романа Стахура, в якому він з гумором увічнив існування Відділу впродовж півстоліття. Наша нова членка Ліна Шедна поділилася вражіннями від подорожі в Україну, висловивши надію, що наша Батьківщина прямує до кращого завтра.

Наприкінці з нагоди іменин голові Відділу вручили квіти з найкращими побажаннями.

Ольга Дем'янчук.

40-ліття 76-го ВІДДІЛУ У ВОРРЕН, МІЧІГЕН

76-ий Відділ був заснований 10-го березня 1963 р. Організаційною референткою Окружної Управи СУА у Мічігені є Ліда Колодчин. Наш Відділ має 28 членок. При Відділі існує дитячий садочок, його вихователькою і учителькою є засновниця садочку Мирося Бараник.

Головою Відділу є Стефанія Оглабляк-Дацків.

Наш Відділ щорічно улаштовує два заходи: дитячу забаву восені і традиційний оселедець під час посту. Прибуток з цих заходів дає нам можливість оплачувати належні вкладки до Головної Управи СУА. Підтримуємо Стипендійну акцію в Україні і жертвуємо на інші добродійні цілі через Головну Управу СУА.

Марія Дудкевич, секретарка 76-го Відділу СУА.

Союзянки Округи Нова Англія.

ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ ОКРУГИ НОВА АНГЛІЯ

Лагідний соняшний день припав на 29 червня ц. р. Цього дня союзянки Округи Нова Англія зібралися разом на зеленій галявині в парку міста Ветерсфілду, Конн., щоб відсвяткувати День союзянки. Цей захід зібрав приблизно 80 осіб: союзянок, їхні родини, гостей, прихильників нашої організації.

Голова Округи Нова Англія Зоряна Мішталь, відкриваючи свято, привітала присутніх і побажала всім щастя, здоров'я, творчої наснаги. Членка 106-го Відділу СУА Люба Карпенко прочитала молитву, а потім заспівали гімн СУА. Однохвилиною тихою молитвою вшанували пам'ять союзянок, які відійшли у вічність.

Потім голова Округи запросила всіх на смачний полуденок, який приготували самі союзянки. Концертну програму відкрив ансамбль 108-го Відділу. Чудове виконання українських пісень зачарувало присутніх. Зоряна Мішталь продовжила концертну програму, розважаючи всіх дотепами, гуморесками.

Ще Управа Відділу провела лотерію, яка принесла добрий виторг до каси Округи. Скоро збігав час, і ніхто не хотів покидати цю чудову лісову галявину. Свято було успішним і цікавим. Прощалися у веселому настрої з побажаннями зустрітися в наступному році.

Люба Карпенко.

Спростування

У "Нашому Житті" за червень ц.р. (стор. 30, права колонка) у пожертві на "Молоко і булочку наймолодшим школярам України" до списку "У світлу пам'ять Іванни Гудки" додаємо: **по 25 дол.** – Ірина і Стефан Ольшанські, Богданна і д-р Роман Ковальчуки, Катерина Лялька, Уляна і Мирон Баб'юки.

У жертвах **по 10 дол.** слід читати: Ірина Грассман, Стефанія Телега.

Перепрошуємо шановних жертводавців за недогляд.

У "Нашому Житті" за липень-серпень ц.р. у дописі "Нове членство – нові почини" (стор. 26, ліва колонка, другий абзац зверху) слід читати: **Бенко Геня, Шедна Ліна.** Підпис під дописом має бути **Надя Русенко**, яку перепрошуємо за помилку і бажаємо добра і многих щасливих літ. Редакція.

Свято Івана Купала 128-го Відділу.

ПІКНІК НА ІВАНА КУПАЛА

Не помилюся, коли скажу, що перші кроки маленької дитини – це завжди дуже відповідальний момент. Чи не злякається вона, чи впевнено їх подолає, а чи наб'є гулі й не захоче вирушати у широкий світ без маминої руки.

Подібне почуття переживав новий 128-ий Відділ Союзу Українок Америки ім. Галини Дидик у Філядельфії, коли заходився біля повномаштабного пікніка на „Гризубі”.

Пікнік Івана Купала був проведений також, щоб зібрати кошти на видання книжки про двадцятип'ятилітнього в'язня сумління Володимирської тюрми Галину Дидик, ім'я якої носить наш Відділ. Хоч ім'я цієї жінки маловідоме, проте заслуговує на визнання і шану.

Звичайно, що були у нас сумніви і побоювання, бо за подібне бралися вперше – досвіду зрозуміло ж ніякого – та ще й тему обрали, здається, переспівану усіма горобцями – Свято Івана Купала. Хто ж не знає про нього? І про квітку папороті, і про скакання через вогонь, і про задобрювання охоронців води, а саме головне – про давні женихання й шлюбні повір'я.

Хоч, з другого боку а коли ще це робити? Адже ми жінки, а свято це майже виключно

жіноче, та й у програмі Відділу проголосили, що прагнемо відродити давні українські звичаї й традиції та ще й передати їх молоді. Навчити їх не забувати, якого ми давнього роду-племені, яке у нас цікаве й неповторне коріння і як втратить ціле людство, коли діти не продовжать те, що почали батьки.

Які б не були ми, жінки, сміливі, але сам Відділ, звичайно, не впорався би з таким багатограним завданням. Отже, довелося нам шукати однодумців. На нашу пропозицію пристав камерний хор „Акколада” під керівництвом Богдана Генгала, який ось уже другий рік працює у Філядельфії і намагається виступати на усіх заходах, що проходять в українській громаді.

А основними учасниками свята мала стати все таки молодь – наші діти, діти наших друзів і знайомих., бо де ж мало бути їхнє свято і для них. І тоді ми запросили до участі Молодіжне братство при церкві Архистратига Михаїла в Дженківтавні.

Трохи часу потривала підготовка сценарію усього композиційного поєднання, адже хотілося, щоб це було якомога більше наближено до народного святкування, і в той же час треба було врахувати умови сцени, застосування техніки, глядацьке сприйняття.

Проби тривали менше місяця, переживання були, але був і успіх. У літературно-музичній композиції були вдало поєднані старожитні сюжетні лінії, дещо стилізовані сучасні.

Почалася вистава виступом хору, вбрані у різнобарвний народний одяг і вишиванки хористи творили весело-ліричний настрій на сцені. На їх тлі дівчата плели віночки, просилася до милого Іванка дівчинонька, водили хоровод дітки – найменші учасники композиції, співала хороводні пісні юна співачка Юля Ступінь під акомпаньямент бандури Галини Боднар (до речі) теж союзанки 90-го Відділу, під зворушливі звуки скрипки просили для себе щасливої долі дівчата.

Хоч свято і вважалось традиційно дівочим, але ж як без хлопців? І для них знайшлися ролі. Хіба ж справжній парубок пропустить без дотепу й зачіпки гарну дівчину, а тут аж цілий гурт, та ще й з Купалом серед людей ходить: а на Пляці почеплені дівочі віночки – головний атрибут дівочого вгадування долі. От і пробують хлопці відібрати: хто Гільце-Купала, хто віночок у дівчини і йде між ними словесне змагання – хто гостріший на язичок, чие слово буде останнім.

Так із жартами, зачіпками пересувається уся громада зі сцени на галявину, до потічка.

А над потічком розгортається ще одне дійство. Треба задобрити могутні сили природи, щоб не нашкодити людям, а щедро обдарувати їх сонячним теплом, послати на землю життєвську вологу. А для того треба виконати всі приписані ритуали. Мусить молодь очиститися від усякої нечистої сили. А очищається – скаканням через вогонь, випробовуючи одночасно свою долю. Хто в парі через вогонь перескочить і руки не розімкне, той і під вінець згодом може в парі стати.

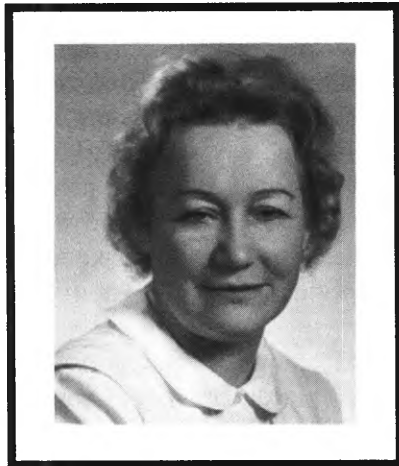
А щоб не пересох потічок з прохолодною водичкою, треба втопити Марену – принести її в жертву водянику.

Усе було на святі: і скакання через вогонь (хоч і не був він справжнім) і топлення Марени в потічку, і пускання віночків на воду, і навіть імпровізоване купання з ловленням віночків у студеній воді. А як заключний акорд свята лунали купальські пісні, многоліття Іванам і Іванкам, а також побажання усім українцям щастя і згуртованости, щоб не лише гарно працювати, але й гарно розважатися й відпочивати.

Закінчилася вистава, але ще довго не розходилися люди. До смерку лунала музика, танцювала молодь, не відставали від них і старші. Ігри, розваги, конкурси з призами і ... невмируща українська пісня.

Галина Генгало,
пресова референтка 128-го Відділу СУА.

ІРЕНА КУШЛИК-ГАВРИЛІВ

Ірена Марія Кушлик народилася 14 квітня 1914 р. в Самборі. Була першою дитиною о. Євгена Кушлика і Стефанії з Рабіїв. Родина жила в Яворові, де о. Кушлик був катехитом у гімназії. Мала Ірена здебільша жила у своїх дідуся о. Франца Рабія і бабусі Юліяни з Несторовичів.

Навчання Ірена почала у Самборі, а потім продовжила його в приватній школі, в українському дівочому інституті в Перемишлі. Після цього Ірена вступила до університету Яна-Казіміра у Львові, де вивчала право, і закінчила його 1938 р., маючи бажання і здібності до здобуття докторату.

10 жовтня 1940 р. Ірена одружилася з Іваном Гавриловичем. Подружжя мешкало в Бориславі. 1944 р. разом з іншими членами родини емігрували на Захід. Перебували спочатку в Баварії, м. Ульмі, згодом переїхали до Лянсгута.

Ірена вивчала англійську мову, закінчила медсестринські і кравецькі курси. Обидва з чоловіком мали гарні голоси, співали в церковному хорі, були завзятими пластунами і членами організації Державного Відродження України.

1952 р. подружжя разом з мамою Стефанією Кушлик, вже тоді вдовою, приїхало до Філядельфії. Ірена, яка завжди прагнула до знання, починає студії у „Франклінській школі науки і мистецтва” здобуває ступінь медичного технолога із спеціалізацією у патології. Працює у престижному Інституті Ейнштейн аж до пенсії.

Подружжя далі пластувало, співало у церковному хорі, хорі „Кобзар”. Ірена любила подорожувати, тож брала участь у прогулках, конференціях, з’їздах.

1957 р. Ірена вписується до щойно зорганізованого 43-го Відділу СУА і стає його активною членкою. У Відділі організується октет під проводом Ірени Чумової, а потім Анастасії Жилавої – Ірена не пропускає жодної репетиції. З природи наділена красою, лагідною усмішкою та доброю вдачею, вона радо береться до праці у Відділі та здобуває авторитет і повагу членок. Часто на сходах виголошує реферати на медичні теми, новинки з прочитаного, розказує спогади. Погідної та веселої вдачі, вона вносить спокій і приємність в працю 43-го Відділу СУА, тому не дивно, що 1980 р. стає його головою. Береться завзято до праці, всі радо допомагають. Співпраця приємна, згода і товариськість стали наслідком таких імпрез за 4 роки: 1. мистецька виставка Любослава Гуцалюка, 2. Творчість Святослава Караванського, 3. другий мистецький ярмарок, 4. авторський вечір редактора і письменника Івана Смолія, 5. мистецька виставка Юрія Гури, 6. „Актор і ми” – вшанування актора Володимира Шашаровського, 7. авторський вечір Любові Коленської з нагоди появи її книжки „Дзеркала”, 8. конкурс на гумореску, 9. „Минулі дні” – вечір присвячений акторці Марії Степовій-Карп’як.

Найкращою прикметою світлої пам’яті Ірени Гаврилів був її добрий настрій і заспокійливий вислів: „Не журіться – це не допоможе”. Ми всі мали малі діти, повно клопотів, але після зустрічі з нею ставало легше. Любила розповідати, часом то були спогади, часом пригоди, але в її товаристві було завжди приємно.

Після смерти чоловіка – зів’яла. Прийшла самотність.

Ірена вирішує переїхати до будинку для людей похилого віку „Вознесіння”, коло Катедри Непорочного Зачаття у Філядельфії. У своїй проданій вже хаті вирішила залишити все, взявши тільки дещо на пам’ять та деякий одяг. Ми (Людмила Чайківська, Христя Дольницька і Марія Куземська) допомагали їй спакуватися і переїхати до „Вознесіння”.

Незадовго перед тим наш Відділ СУА влаштував виставку скульпторові Петру Капшученкові. Ірена купила собі дуже гарну скульптуру дівчини. „Це мені на початок нового життя”, – сказала. І справді – своє нове помешкання урядила дуже гарно, затишно і привітно.

Часто ми її відвідували. Вона також приїжджала автобусом на наші сходини або імпрези, хоч це була далека дорога. Ми відвозили її автодомом. На той час і в будинку „Вознесіння” вже мешкали три наші членки.

Час ішов... Наша Іренця почала хворіти...

Остання зустріч була в Катедрі Непорочного Зачаття. Ірена дуже втішилася, але – це вже була немічна літня жінка, залишилися лише чарівні сині очі, повні доброти і лагідна спокійна усмішка. Ми відпровалили її додому, сердечно попрощалися, вона зворушилася, а ми... посумніли. Невдовзі – лікарня, наші членки зі Суспільної опіки відвідували її – не пізнавала...

Заснула спокійно навіки. Залишила по собі ясну дорогу та приємні спогади. Була доброю, щедрою, справедливою членкою 43-го Відділу СУА упродовж 45 років. Опікуном під час її самотнього життя був братанок Адріян Гаврилів – директор Банку „Певність” у Філядельфії. Ми йому вдячні.

Вічна їй пам'ять.

Тетяна Рабій, кузинка.

Людмила Чайківська, імпрезова референтка 43-го Відділу СУА.

НАТАЛІЯ МІТРІНГА

16 травня ц. р. з волі Всевишнього відійшла від нас довголітня членка 1-го Відділу СУА Наталія Мітрінга, з дому Шелепка. Народилася Наталія у Тернополі в родині начальника вокзалу Льва Шелепки і Марії, з дому Кордуби. Батьки дали доні релігійне та національне виховання, вуйки були священиками, один із них

– Іван Волянський, перший священик східного обряду в Америці – в Шемокині, у Пенсільванії, заклав парафію.

Після початкової школи Наталя закінчила учительський семінар, а також вчилася гри на скрипці в Українському музичному інституті ім. Лисенка. Була українокою, а тому не могла працювати вчителькою. Маючи 18 років, стала членкою Союзу Українок в Тернополі. Літом вела садочки в сусідніх селах, а зимою виїздила з рефератами.

1939 р. одружилася з Михайлом Мітрінгою, з яким прожила 58 років. Під час воєнної хуртовини подружжя покинуло рідну землю з однорічним сином Олегом і опинилося в переселених таборах Німеччини. 1950 р. прибули до Америки і поселилися в Нью-Йорку.

Головою 1-го Відділу СУА в Нью-Йорку була Катерина Пелешок, яка знала родину Наталії ще в Україні. 1952 р. Наталя вступила до 1-го Відділу, мала посаду скарбника, була членом Управи Округи, тримала прапор Округи під час його посвячення.

У Відділі обіймала різні посади в Управі: була протоколярною секретаркою, пресовою і культурно-освітньою референткою. Готувала цікаві доповіді, маючи хист до писання віршів, виступала з ними на важливих святкуваннях у Відділі. Була жертвовною та взірцевою членкою, взявши на себе обов'язки, виконувала їх ретельно, за що Управа Відділу надала їй Почесне членство Відділу, а на XXVI Конвенції СУА Наталя була нагороджена „золотою відзнакою” за 50-літню приналежність до 1-го Відділу СУА, яку, на жаль, не змогла отримати сама.

Утішалася своєю родиною. Синові Олегові дала університетську освіту, була улюбленою бабусяю трьох онуків – Данила, Святослава і Марії, а також прабабусяю онучок Ребеки і Лілеї.

Наталя Мітрінга зуміла впродовж 60-ти літ, враховуючи членство СУ в Україні, дружньо співпрацювати в СУА.

Прощаючи дорогу Почесну членку СУА Наталію Мітрінгу в неповоротну дорогу просимо, щоб ласкавий Бог прийняв її шляхетну душу, а в нашій пам'яті вона залишиться назавжди світлою згадкою.

Висловлюємо співчуття синові Олегові з дружиною Роксоляною, онукам і всій родині.

Вічна їй пам'ять.

Оля Дейнеко,

голова 1-го Відділу СУА в Нью-Йорку.

ДОБРОДІЙСТВО

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА ЧЕРВЕНЬ

(закінчення)

У ПАМ'ЯТЬ

Замість квітів на могилу **бл. п. Мілі Русин** присутні на її похороні склали **1,515 дол.** на Стипендійну акцію (через 33-й Відділ СУА): Роман Вовк, родина Семкових, Леся Кріса, Іван Вовк, Василь і Ніна Сікори, Марія Юрків, Євген і Ольга Івахи, Теодозій і Лукія Грицеви, Юрій і Христина Мичковські, Богдан і Ольга Дем'янчуки, Роман Стахур, Стефанія Городиська, Іванна Шкарупа, д-р Сергій Винярський, Люба Лешньовська, Василь і Ольга Ільчишини, Ірина Кашубинська, Роман і Христина Раковські, Стефа Балагутрак, Ірина Дубас, д-р Мирон і Марта Боднарі, Дарія Федорів, родина Іжаків, Єва і Іван Оліяри, Василь і Віра Ліщинецькі, Ольга Охрін, Микола і Таня Гури, Володимир і Ірина Кріси, Марія Грабська, д-р Кулик з родиною, Marazon David and Rene, and Steve Wowk, д-р Ярослав і Ляриса Музички, Дарія Жгута.

Люся Медицька, скарбник 33-го Відділу СУА.

У світлу пам'ять моєї дорогої мами **Ніни Лощенко** складаю **100 дол.** на Стипендійну акцію СУА (через 12-ий Відділ). **Неоніла Винярська.**

У пам'ять **бл. п. Александра Лісевича** складаємо по **50 дол.** на Стипендійну акцію СУА в Україні. Разом **100 дол.**

Зеновія Бурак, Наталія Кравчук.

У світлу пам'ять незабутніх приятелів **бл. п. д-ра Романа і Богдани Топольницьких** складаю **100 дол.** на стипендію в Україні. **Наталія Кравчук.**

In loving memory of **Dr. Michael Holowaty** the following donations in the amount of **\$1,160** were made to the UNWLA Scholarship Program: **\$100** – Georgia Tech Foundation. Inc.; **\$75** – Phyllis Schlagman and Stanley Miezio; **\$65** – Robin Briggs Newlin, Philadelphia VA Medical Center, Geriatric Clinic; **\$50** – Blythe A. Keller, Lockport Township High School, IL, Patrick J. & Sally M. McKenna, Raymond H. & Bobbie Reynolds, Monica Scarbrough, Harry Lee Vann, Dorcas Goodwin Wilkinson, Ward O. Winer PH.D.P.E.; **\$35** – Joan M. Hildebrand; **\$30** – Caroline Gatnes Wood; **\$25** – Karen Bareiss, Ben & Rebecca Briggs, Karla Michelle Buckman, Birgit Smith Burton, Jennifer M. Daley, Richard J. & Regina C. Hildebrand, Catherine C. Inabnit, Mary Alice Isele, Diane Kollar, J.L. McKown, Ashok & Madhu Saxena, Mary S. Duncan, Kathryn A. Fuller, Charming Jobe Moseley, Etta Jones Pittman, Philip D & Lisa Spessard; **\$15** – Warren & Susanna W. Printz.

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛИПЕНЬ

2,500 дол. – Ростислав Мілянчич – The J. P. Morgan Chase Foundation Matching Gift Program (86); **1,000 дол.** – Roy Cosse (118); **660 дол.** – 73-й Відділ СУА; **500 дол.** – д-р Дарія Новаківська-Ліссий (54); **440 дол.** – Надія Шкільник (33); **по 330 дол.** – Ксеня Антипів, 28-ий Відділ СУА; **250 дол.** – Hanna Zyruk; **220 дол.** – Надія Бігун (28); **по 200 дол.** – Данило і Люба Більовщуки (4), Дмитро Кецман (9), Бернард і Анна Кравчуки (86), Едвард Рокіський (56); **по 110 дол.** – James & Jean Konopelski, Paul & Elena Oberleitner (98), Joseph Sachno, GA, Юрій і Марія Українські (86); **100 дол.** – Софія Головка, Па.; **по 50 дол.** – Марта Бородайко, Іл., Mary Kuduk, PA; **по 25 дол.** – Ольга Дубик, д-р Уляна Лоза (49); John & Doreen Rudan (86), Василь і Теодора Шеремети; **21 дол.** – Рената Бігун (28); **5 дол.** – Андрій Філь.

У ПАМ'ЯТЬ

In loving memory of **Daniel Bockius**, 18 years old, we are donating **\$100.00** to the UNWLA Scholarship Program. Our heartfelt and deepest sympathy are extended to Daniel's Family.

Christina and John Pluta, Wallingford, PA.

У пам'ять **д-ра Михайла Головатого** на Стипендійну Акцію через 56-ий Відділ СУА в Норт Порті склали: **по 25 дол.** – Романа Гарасимяк, Христина Лазор, Ірина Остапчук; **по 20 дол.** – Надія Іванчук, Стефан і Катерина Качмарські, Атанас і Катруся Кобрини, Оксана Мельничин, Леся Романишин, Марія Чорній, Александра Яськів.

У пам'ять **д-ра Михайла Головатого** на Стипендійну Акцію через 56-ий Відділ СУА в Норт Порті склали: **по 100 дол.** – Богдан і Неля Лехмани, Маріка Сінгер; **45 дол.** – Will County Federation of Teachers; **по 50 дол.** – Anisia Adourian, Михайло і Ліда Белендюки, Любомир і Марія Іваськови, Lockport Special Education Department, Джері і Чоні Мариньельо, Мирон і Марія Наваринські; **по 25 дол.** – Стефа Бабій, Богданна Більовщук, Іван і Марія Волинці, Омелян і Марія Граби, Люся Крук, Роман і Ліда Марусини, Роман і Оріся Свистуни, Василь і Наталка Шуї, Галя Янчишин; **по 20 дол.** – Василь і Вероніка Бардиші, Мирослава Івахів; **15 дол.** – Stephen & Marlene Pawlak.

З НАГОДИ

Замість весільного дарунку молодят **Мелі-Марії Соневицькій та Миколі Сербаєві** складаємо **100 дол.** на Стипендійну акцію СУА.

Леся і Орест Щур, Лондон, Канада.

Мирослава Оришкевич склала **100 дол.** на Стипендійну акцію через 12-ий Відділ СУА.

Люба Дармохвал, скарбник 12-го Відділу СУА.

ПОЖЕРТВИ ЗА СЕРПЕНЬ

300 дол. – Olga Bertach (99); **по 220 дол.** – Ірина Лончина (45), Порфірій і Тамара Панкевичі (65), Ольга Тритяк (86), 62-ий Відділ СУА; **200 дол.** – 70-ий Відділ СУА; **150 дол.** – д-р Олександр Клос, Darryl Terho, Minneapolis, MN; **110 дол.** – Ольга Гайдук (90), Юрій і Марта Кордуби (18), Aurelia M. Slusarchuk, NY, Надя Троян (108), Ірена Цапар (18); **161.94 дол.** – Мирон Б. Кравчук, Bristol-Myers Sgullbb United Way Matching Fund (98); **50 дол.** – Марта Бородайко, BCS Financial Corporation Matching Fund; **25 дол.** – John & Doreen Rudan (86); **21 дол.** – Рената Бігун (28).

У ПАМ'ЯТЬ

Замість квітів на могилу **бл. п. Віри Дейчаківської** складаю **25 дол.** на Стипендійну акцію в Україні через 56-ий Відділ СУА Родині висловлюю щирі співчуття. **Софія Барусевич.**

З НАГОДИ

Марта Сидір, стипендіна референтка 107-го Відділу у Сан-Гозе, Каліфорнія, провела збірку на допомогу дітям і студентам, якими опікується Стипендійна акція СУА. **830 дол.** склали: **по 100 дол.** – Ярема Гриців, Марта Сидір, Наталія Сидір, Борис Сенік; **по 50 дол.** – Roxanne Dasy, Марта Косарчин, Оксана Сидорак, Ляриса Шевчук; **по 25 дол.** – Рената Бігун, Olga Bolzowski, Czuzak & Trufun, Zenon Зубрицький, Sonia Kennedy, Галя Маренін, Тетяна Татарко, Тарас Яримович; **по 10 дол.** – Леонід Лисенко, Vera Smith, Oksana Sullivan.

У честь **Христофора Баксера**, дідуся чоловіка нашої доні Марти Мулик-Баксер, з нагоди його **90-ліття** складаємо **100 дол.** студентам в Україні. Шановному ювілярові бажаємо здоров'я і многих літ!

Ярослава Мулик з родиною.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

М. Орися Яцусь, скарбник.

Марія Полянська, референтка стипендій СУА.

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛИПЕНЬ

У світлу пам'ять нашої посестри **бл. п. Ірини Шмігель** сиротам в Україні (через 47-ий Відділ СУА) склали: **100 дол.** Мирослав і Надія Шмігелі, **по 50 дол.** – Орест і Стефанія Павловичі, Володимир та Ірма Пилишенки, Іван Мендик, Христина Гошовська, Webster Police Department, Rochester General Hospital-

Surgical Unit; **по 30 дол.** – Іван Олексин, Анна Чорнобіль; **по 25 дол.** – Мирон та Ірина Руснаки, Христина Ковч, Ірина Гафткович, Таня і Ростислав Шутери, Анна і Микола Єйни, Eleanor L. Palmieri, Роман Куціль, Ярема і Леся Павловичі, Євген Кулик, Mario Curcio, Rochester Protectives Inc., Ruth Ann Hermanowski; **по 20 дол.** – Ольга Ганушевська, Юрій і Дарія Ганушевські, Люба Домбчевська, Марія і Олег Крамарчуки, М. Л. Г. Тицькі, Люба Білик, Ірина Михайлюк, Петро і Марія Лецишини, Theresa Hall, Анна Hanley, Марія Крижанівська; **15 дол.** – Микола і Марія Лилаки; **по 10 дол.** – Стефанія Слюсар, Марія Сипняк, Анастазія Лучанко, Марія і Осип Костеви, Тарас Шот, Тамара Гривнак, Gwen Williams, Люба Хома, Дора Сторожинська. **Разом 1,085 дол.**

Дора Сторожинська, секретарка.

На допомогу сиротам в Україні **71-ий Відділ СУА** склав **500 дол.**

З нагоди дня народження Богдана Сеніка сиротам в Україні **200 дол.** склали **Марія Харина і Дзвінка Кульчицька.**

На допомогу сиротам в Україні **Євгенія Чорнописька** склала **50 дол.**

Вітаю подружжя Шортенів з їхнім 50-літтям, бажаю здоров'я і складаю (через 17-ий Відділ СУА в Маямі) **50 дол.** для сиріт в Україні.

Мирослава Тершаковець.

На допомогу сиротам в Україні **50 дол.** склала (через 47-ий Відділ СУА) **Марія Лилак.**

У світлу пам'ять **бл. п. Романа Королюка**, чоловіка моєї товаришки зі шкільної лавки, складаю **20 дол.** сиротам в Україні. Опечаленій Марійці і родині висловлюю щире співчуття.

Слава Федьків-Букачевська.

У світлу пам'ять **бл. п. Ярослава Кліма** складаю **20 дол.** на допомогу сиротам в Україні. Дружині Іванні і дочці Зірці Рудик висловлюю щирі співчуття.

Ірена Качмарська.

На допомогу „Бабусям” в Україні **65-ий Відділ СУА в Нью-Брансвік** склав **200 дол.**

Іванна Ратич, скарбник 65-го Відділу СУА.

На допомогу „Бабусям” в Україні **71-ий Відділ СУА в Джерзі-Сіті** склав **110 дол.**

На допомогу „Бабусям” в Україні складаю **21 дол.**

Уляна Іваночко, 56-ий Відділ СУА у Фльоріді.

У честь **заслужених жінок** – колишньої членки УПА, багаторічного в'язня сумління **Марії Пилипчук** та багаторічного в'язня сумління – **Лідії Смаглюк** **12-ий Відділ СУА** склав **100 дол.** для „Бабусь” в Україні. **Катерина Немира.**

З побажанням скорого видужання Єва Оліяр прислала мені **20 дол.**, до цього я докладаю ще **20 дол.** і складаю їх на допомогу „Бабусям” в Україні.

Емілія Воляник.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

У світлу пам'ять бл. п. Оксани Кушнір-Сага-тої на медичну допомогу хворим дітям в Україні склали: **500 дол.** Ірена і Лев Кушніри; **по 100 дол.** – Марія Захаріяевич; **по 50 дол.** – Роксолана Гіліцінська, Христина і Зенон Іжаки, Тамара Стадниченко; **по 40 дол.** – Арета Вовк, Ірена Мадай; **35 дол.** – родина Новаківських; **30 дол.** – Вікторія і Маріяна Вакуловські; **по 25 дол.** – Слава і Мирон Біласи, Ліда Бук, Олена Головач, Лавра Заїка, Олена і Володимир Карпиничі, Карол Корен, Євфрозина Луцишин, Марта і Орест Лесюки, Роман Новаківський, Віра Пак, Звена і Володимир Романови, Дарія і Аніта Федак; **по 20 дол.** – Іванна Луцишин, Христина Масюк, Анастасія і Роксоляна Жилаві. **Разом 1, 245 дол.**

У світлу пам'ять бл. п. Героніма Логуша на медичну допомогу хворим дітям в Україні склали (через 86-ий Відділ СУА): **по 100 дол.** – Меланія Банах, Роман і Зірка Воронки, Галина Гураль, Зоряна Гафткович, Abraham & Christine Wilson; **по 50 дол.** – Ann & James Jernigan, Дмитро і Лариса Пенцаки; **по 25 дол.** – Володимир і Катруся Воловодюки, Люба Клячко, Бернард і Анна Кравчуки, Люба Лапичак-Леско, Таїсса Турянська, Марія Українська; **по 20 дол.** – Омеяна Питван, Марія Якібчук. **Разом 790 дол.**

У 25 річницю смерті нашої дорогої мами, бабусі і прабабусі бл. п. Марії Кефор на медичну допомогу хворим дітям в Україні (через 83-ій Відділ СУА) складаємо **100 дол.**

Олімпія і Володимир Роговські.

МОЛОКО І БУЛОЧКА НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

У пам'ять довголітньої членки та колишньої голови 19-го Відділу СУА у Трентоні бл. п. Ярослави Лабки під час похорону замість квітів присутні склали **960 дол.** на сніданки дітям в Україні (через 19-ий Відділ СУА): **по 100 дол.** – Адам Мицик, Йосиф і Наталка Мицики, Марія Сій; **по 50 дол.** – Марія і Орест Мицики, Христя і Богдан Сеники, Богдан і Володимира Фостяки, Віра та Іван Яскори; **30 дол.** – Оксана Фаріон; **по 25 дол.** – Іван і Надя Гафтковичі, Леся і Роман Городиські, Ольга Дубик, Христя Хомин-Іжак, Дарія Кузик, Оксана і Іван Микитини, Ростислав Микитин з родиною, Орест Мицик, Люба і Роман Мицики, Анна і Орест Надраги, Віра Сендзік, Леся і Орест Сеники; **по 20 дол.** – Михайло і Туся

Бойцуни, Марія Левко, Ярро Плис, Марія Спірала; **по 10 дол.** – Галя Бюкенен, Микола і Тамара Вермієнки, Марійка Городиська, Зірка Гоянюк, Дарія і Макар Копаниці.

Оксана Микитин, заступниця голови Відділу.

У світлу пам'ять бл. п. Галини Бабчук, членки 22-го Відділу СУА в Чикаго, на сніданки школярам в Україні склали: **20 дол.** – 22-ий Відділ СУА; **по 10 дол.** – Ліна Басюк, Сузанна Казанівська, Ярослава Фаріон, Любомира Шеремета, Валя Цурковська, Анна Слободян, Оксана Мельник, Ольга Люшняк, Ангеліна Самбірська, Олена Харкевич, Іванна Горчинська; **по 5 дол.** – Віра Журавська, Осипа Бабій, Мирослава Баторфальви, Надія Дзидзан. **Разом 150 дол.**

Оксана Мельник, скарбник Відділу.

На сніданки школярам України склали **по 30 дол.** Ірена Попович – членка 74-го Відділу СУА, та Suzanne McBride – приятелька Відділу. **Разом 60 дол.**

На молоко і булочку школярам України Борис Галаган склав **100 дол.** (через 83-ій Відділ СУА).

Лідія Закревська, скарбник.

На сніданки школярам України Леся та Іван Оленчуки склали **100 дол.** (через 12-ий Відділ СУА).

Люба Дармохвал, скарбник.

З нагоди 75-ліття тети Олі Дем'янчук на сніданки дітям в Україні (через 33-ій Відділ СУА) склали: **100 дол.** – Іна, Юра, Данилко, Денис і Дмитро Дейчаківські; **50 дол.** – Лідія, Маріян і Ляриса Вирсти; **25 дол.** – Надя Дейчаківська. **Разом 175 дол.**

Лукія Медицька, скарбник.

У світлу пам'ять бл. п. Марії Стасів на сніданки дітям в Україні (через 47-ий Відділ СУА) склали: **25 дол.** – 47-ий Відділ СУА, **по 10 дол.** – Люба Хома, Марія Лещишин; **по 5 дол.** – Марія Лилак, Тетяна Шутер, Ірина Руснак. **Разом 60 дол.**

У світлу пам'ять бл. п. Михайла Школяра на сніданки дітям в Україні Стефанія Семущак склала **50 дол.** (через 1-ий Відділ СУА).

Стефанія Гуменюк, скарбник Відділу.

ПОЖЕРТВИ В СЕРПНІ

Замість квітів на могилу дорогого швагра бл. п. д-ра Миколи Дейчаківського складаємо **100 дол.** (через 12-ий Відділ СУА в Клівленді) для „Бабусь” в Україні.

Марта і Джон Віганди.

У пам'ять бл. п. Стефанії Садовської складаємо **35 дол.** сиротам в Україні. Родині висловлюємо щире співчуття.

Нестор і Аніса Шустри.

Donation for Ukrainian Orphans in memory of Dr. Nicholas Deychakiwsky: **\$50** – Dr. Jaroslaw Krywiak, **\$40** – Steve and Anna Jancich, **\$40** – Mrs Barbara Nuckley, **\$10** – Mary Pancak, **\$5** – Patricia McRowe. **Total \$145.**

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

Замість квітів на могилу бл. п. Ярослави Гречка, Теодозія Гарасевич, голова 10-го Відділу СУА склала 100 дол. на Фонд Чорнобиля СУА.

Замість квітів на могилу св. п. Юліяна Конотопського, чоловіка моєї приятельки Анни Конотопської, складаю 25 дол. на Фонд Чорнобиля СУА.

Христя Дякунчак.

МОЛОКО І БУЛОЧКА НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

Замість квітів на могилу моєї дорогій мамі бл. п. Тетяні Бутенко посилаю 485 дол. (через 108 Відділ СУА у Нью-Гейвені) на сніданки дітям в Україні як дарунок від друзів Івана та Марусі Шираїв, Валентини Чудовської, Олександри Коробченко, Марії Гуненко, Петра та Берти Корнієнків, Алли Трохимчук, Дусі Попель і Ольги Карнаух. Ольга Карнаух.

У пам'ять бл. п. Ірени Ольги Бойко складаю 100 дол. на сніданки школярам в Україні.

Лев Левицький.

У пам'ять бл. п. Ірени Ольги Бойко складаю 50 дол. на сніданки школярам в Україні. Родині висловлюю щире співчуття.

Іван Куземський.

У пам'ять бл. п. Ірени Ольги Бойко 50 дол. на сніданки дітям в Україні склала Йосиф і Джейн Сеники.

У світлу пам'ять д-ра Володимира Боднара, чоловіка союзниці 33-го Відділу СУА Люби Боднар, складаємо 30 дол. на сніданки школярам в Україні.

Д-р Стефан та Емілія Воляники.

Замість квітів на могилу моєї приятельки Михайлини Пересади складаю 30 дол. (через 49-ий Відділ СУА) на сніданки школярам в Україні.

Анна Стельмах, Баффало, Н. Й.

Замість квітів на могилу бл. п. Юрія Кінаха, сина нашої шановної членки Любомири Кінах, складаємо 25 дол. на сніданки школярам в Україні. Родині висловлюємо щире співчуття.

Управа і членки 106-го Відділу СУА.

In memory of Irene Olha Boyko we are donating \$25 to the "Milk and roll" program for the youngest school children in Ukraine.

Henry and Isabelle Johnson.

На акцію „Молоко і булочка наймолодшим школярам України” складаю 25 дол.

Марія Кузьма.

З нагоди іменин щиро вітаю моїх близьких – Володимиру Мацюрак, Володимиру Гіль, Надю Бігун,

Надю Баб'як, і Софію-Ніну Бандеру. З цієї нагоди складаю 25 дол. на сніданки школярам в Україні.

Анізія Гіль.

На сніданки школярам України склали: 20 дол. – Марія Фединак, 10 дол. – Еліяна Іваничко. Разом 30 дол.

ЗБІРКА ДОНБАС-ЛЬВІВ

ПОЖЕРТВИ В СЕРПНІ

89-ий Відділ СУА в Кергонксоні, Н. Й., 47 осіб – 1,000 дол., Марія Кузьма, Веніс, Фльоріда – 100 дол., Стефанія Гудз, Рочестер, Н. Й. – 200 дол. Разом 1,300 дол.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Варка Бачинська, референтка
Суспільної опіки Головної Управи СУА.
Романна Кекіш, скарбник.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ”

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ

Складаю 30 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Євгенія Чорнопіська.

З нагоди закінчення шкільного року „Світлички” 83-го Відділу даруємо 500 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Стефанія Косович, голова 83-го Відділу.

Дарія Генза, виховна референтка.

Анна Рак, опікунка і скарбник „Світлички”.

З нагоди мого 80-ліття складаю 100 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Олена Бобиляк.

*Щиро вітаємо шановну Олену Бобиляк,
яка в минулому була Пресовою референткою
Головної Управи СУА.*

З нагоди 50-літнього ювілею шановного подружжя Ярослави і Ярослава Букачевських складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Ювілярам бажаю всіх благ і багато літа!

Оля Городецька.

З нагоди 50-ліття подружнього ювілею Ярослави і інж. Ярослава Букачевських складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу.

Наталка і Іван Головінські.

Замість квітів на могилу бл. п. Лідії Хоми складаємо 100 дол. На Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Управа і членки 83-го Відділу СУА.

Стефанія Косович, голова Відділу.

Анна Сафян, секретарка.

Продовження на стор. 36.

МИНАЄ ЛІТО

Минає літо. Шелестить
пожовкле листя по діброві,
гуляють хмари, сонце спить...

Тарас ШЕВЧЕНКО

Олександр ДОНЧЕНКО

ЛІСОВОЮ СТЕЖКОЮ

... На початку жовтня ледве помітною лісовою стежкою, яка звивалась між старезних дубів, ішла дівчинка років тринадцяти. На ній була картата новенька кофтина, синя спідниця й біла хустинка, як терен-цвіт. І ця хустинка різко відтіняла чорні брови дівчинки, її засмагле обличчя й світлі очі. Такі світлі й зелені, що в темряві вони, мабуть, блимають, як світлячки. Її кругле ніжне підборіддя схоже було на яблуко, а припечений сонцем кирпатенький ніс скидається на жовту лісову грушку, яка вистигла проти сонця аж на верхівці дерева. Дівчинка несла книжки й зошити. Вона поверталася додому із школи. Йшла вона легким безшумним кроком, наче пливла над стежкою, і тільки іноді під її черевичками стіха хрускала суха гілочка іноді – жолудь.

Стежка зненацька повернула праворуч, обминаючи круту гору, і тоді стало чути, як весело видзвонює у тиші вода. Прозорий струмок перетинав стежку, і через нього було перекинута кладка із сухої деревини. Кора на дереві зійшла, і стовбур, сточений жуками, вимитий дощами та висушений сонцем, жовтів і вилискував, мов велика кістка якоїсь прадавньої тварини.

Дівчинка сіла над струмком, поклала біля себе книжки й почала задумливо бовтатись у воді руками.

Хвильки хлюпали в неї поміж пальців і здіймались ясними пухирцями, в яких відбивалось на мить то жовте листя клена, то клаптик блакитного неба, то обличчя в білій хусточці.

На дні струмка ворушилась водяна трава – довгі такі стьожки, як пучки волосся.

Руки в дівчинки були шершаві, як дубова кора, засмагли і подряпані. Хустинка в неї зсунулась набік, і з-під неї вибивалася хмарка льняного волосся, білого і легкого, як пух, – дмухне вітерець, так воно й розлетиться навколо. І тепер дівчинка стала дивно схожа на кульбабу. В школі її подружки так і кликали завжди: Улянка-кульбабка.

Улянка повільно глянула навколо й наче вперше помітила, що її любий ліс вже прибрався в нову чарівну одягу.

– Здрастуйте, сестри-берізки, вас не впізнати сьогодні. Чи ви це, мої білокорі?

Ой, леле, не чують привіту, свічками золотими палахкотять.

– Ой, який же ти став тепер, мій лісе-брате! – думає дівчинка. – Як же ти пишно прибрався! Ось ти яка, осінь, у лісі!

Улянка підвелась, підхопила книжки і, перейшовши через струмок по сухій деревині, звернула із стежки. Вона пішла навпростець, продираючись крізь ліщину, зриваючи інколи золотавий горіх, який траплявся під руку.

Наталія ЗАБІЛА

ЖУРАВЛИК

На болоті біля річки,
там де вогко тхне теплом,
ми знайшли кумедну птичку
із пораним крилом.
Довгі ноги, сірі крила
на голівці чорний чуб.
Погляда на нас несміло:
– Ой, болить, не полечу!
Що ж тут бідній пташці мучитись?
Краще хай у нас живе!
І зостався в нас приручений,
і одужав журавель.
Завжди з нами був у забавках,
з нами грався та гуляв,
полюбили ми журавлика.
Тільки осінь раптом вдарила,
хмари в небі попливли,
Потяглися попід хмарами
В край далекий журавлі.
Потяглися понад кручами,
Понад простором степів...
І журавлик наш приручений
Теж ізнявся й полетів!...
Прощавай, лети, журавлику!
Наш крилатий журавель!
Повернись весною здалека,
З теплих соняшних земель!
Понад морем, де кораблики,
Понад спекою пустель
Повернись до нас, журавлику,
Наш крилатий журавель!

Ілюстрація О. Судомора

Михайло СТЕЛЬМАХ

БОБЕР

СКОРОМОВКА

У бобра добра багато:
і надворі, і в оборі,
і в коморі, і у хаті,
бо охоче дні і ночі
він робив:
він і сів, він і віяв,
і косив, і молотив.
А тепер бобер на гаті
Вчить маляток-бобреняток
майструвати.
тихо-тихо йде бобриха
через бід,
бо несе родині дві хлібини
у хустині і обід.

Продовження зі стор. 33.

Замість квітів на могилу бл. п. Оксани Зиновії Кушнір складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюю щире співчуття.

Іванна Ратич.

Замість квітів у пам'ять бл. п. Володимира Гладкого членки 17-го Відділу СУА в Маямі складають 205 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя” (на бажання дружини Лідії Гладкої). По 25 дол. – 17-ий Відділ СУА, В. Басараба, М. Тершаковець, І. Трач, М. Ганкевич, І. Дзюбинська, І. Ракуш, 20 дол. – Н. Плечінь, 10 дол. – М. Венгльовська.

Висловлюємо щире співчуття шановній пані Лідії, Почесній членці СУА, довголітньому членові Управи 17-го Відділу.

У світлу пам'ять бл. п. Наталії Мітрінги, Почесної членки 1-го Відділу СУА в Нью-Йорку, відзначеної почесною грамотою за 50-літню приналежність до СУА, на Пресовий Фонд журналу склали: по 100 дол. – Олег і Роксоляна Мітрінги, Володимир і Лідія Магуни; по 50 дол. – Євгенія Кебало, 1-ий Відділ СУА; 30 дол. – Іванка Лазечко; по 20 дол. – Ольга і Володимир Явдошини, Євдокія Криль, Софія Вацик; по 10 дол. – Ганя Серант, Лена Микитич, Марія Савицька, Стефанія Гуменюк, Стефанія Семущак, Леся Гой; по 5 дол. – Марія Соловій. Разом 430 дол. (через 1-ий Відділ СУА).

У пам'ять нашої членки бл. п. Мирослави Федюк складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. 1-ий Відділ СУА в Нью-Йорку.

У світлу пам'ять Михайла Головатого складаємо 100 дол. на Пресовий Фонд журналу. Дорогий Ваї висловлюємо щирі співчуття.

Слава і Ярослав Панчуки.

Замість квітів на могилу бл. п. Леонарда Банакорси, чоловіка нашої членки, складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Дружині та родині висловлюємо щирі співчуття.

86-ий Відділ СУА Ньюарк, Н. Дж.

Замість квітів у світлу пам'ять Омеляна Гельбіга складаємо 200 дол. (через 86-ий Відділ СУА) на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Склали: 10 дол. – О. Василенко, по 20 дол. – О. Тритяк, Т. Турянська, К. Воловодюк; по 25 дол. – О. Мартинець, Ю. і М. Українські; 30 дол. – М. Банах; 50 дол. – О. Стеранка.

Дружині Марії, доням Адріяні і Зені, сестрі Любі Гуралечко, яка є членкою Управи нашого Відділу, та всій родині висловлюємо найглибші співчуття.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Екзекутива СУА

Закінчення в наст. числі.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ

ПОЖЕРТВИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ

По 200 дол. – Орест і Лідія Глюти, Мира Мандзюк; 100 дол. – Мирослав Бігус; по 50 дол. – проф. Тарас і Ольга Гунчаки, Олександра Яцкевич; 47 дол. – Андрея Томко (United Way); по 40 дол. – Павло Шандрук, Марія Тумочко; 30 дол. – Дарія Витвицька; по 25 дол. – Микола Черевайко, Петро і Анна Світницькі; по 20 дол. – Надія Бігун, Маріянна Задояна, Іван Скрипак; 15 дол. – Анна Максимович; по 10 дол. – Михайло Березовський, Оксана Мандибур.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

10,000 дол. – Самопоміч, Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка, Ньюарк, Н.Дж.; по 1,000 дол. – Володимир і Лідія Магуни, Клуб сеньйорів при Товаристві “Самопоміч”, Н.-Й., Daniel Kashimer; по 500 дол. – 86-ий Відділ СУА, Ольга Лешук; по 50 дол. – Роман Несторович, Ольга Буртик, Володимир Король (The Pfizer Foundation); 30 дол. – Дарія Витвицька; по 25 дол. – Susan Techky, Alice Gural.

З НАГОДИ

З нагоди дня народження найдорожчої і улюб-

леної мами Віри Левицької складаю 500 дол. на Будівельний Фонд УМ.

Юрій Левицький.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА БУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. М. Коропей, О. Николишин, М. і Л. Гумовських і Я. Кліма складаємо 200 дол.

Д-р Зенон і Стася Зизномирські.

У пам'ять бл.п. Юрка Вахнянина складаю 500 дол.

Віра Менцінська.

У пам'ять бл.п. Таіси Червінської складаємо 50 дол.

Володимир і Богданна Слижі.

У пам'ять бл.п. Галини Загородної складаємо 50 дол.

Володимир і Богданна Слижі.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПОТРЕБИ МУЗЕЮ

Замість квітів на могилу бл.п. д-р Марти С. Косович складаємо 30 дол. Мамі та дочці висловлюємо щирі співчуття.

Микола і Стефанія Кісі.

У пам'ять бл.п. д-р Василя Ленцика складаю 50 дол.

Василь Сосяк.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!

Управа і Адміністрація УМ

“НАШЕ ЖИТТЯ”, ЖОВТЕНЬ 2003

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг
Софія Геврик

Оксана Фаріон

Мотря Воєвідка-Слоневська

Марта Данилюк
Христина Ярема
Надія Цвях
Меланія Грибович
Катерина Немира
Марта Богачевська-Хом'як
Ірина Стецьків

РЕФЕРЕНТУРИ

Варка Бачинська
Катерина Івасишин
Марія Пазуняк
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Марта Яросевич

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- англомова секретарка
- фінансова секретарка
- скарбник
- для справ преси
- вільний член
- вільний член

- суспільної опіки
- виховна
- музейна
- стипендій
- архівальна
- екології

Ірена Чабан

Тамара Стадниченко

— головний редактор журналу "Наше Життя"

— редактор англомовної частини журналу

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Казевич — Дітройт
Христина Хомин-Іжак — Філядельфія
Надія Савчук — Нью-Йорк
Марта Стасюк — Північний Нью-Йорк
Катерина Воловодюк — Нью-Джерзі
Іванна Шкарупа — Огайо
Любомира Калін — Чикаго
Зоряна Мишталь — Нова Англія
Маріянна Заяць — Центральний Нью-Йорк
Уляна Глинська — зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич — голова
Лідія Закревська — член
Надія Шмігель — член
Рената Заяць — заступниця
Христина Мельник — заступниця

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Maria Tomorug
Sophia Hewryk
Oxana Farion
Motria Voyevodka-Slonievsky
Marta Danyluk
Christina M. Jarema
Melania Hrybowych
Nadia Cwiah
Kateryna Nemyra
Martha Bohachevsky-Chomiak
Irena Stecki

- 1-st Vice President
- 2nd VP — Membership
- 3rd VP — Culture
- 4th VP — Public Relations
- Recording Secretary
- Corresponding Secretary (engl.)
- Treasurer
- Financial Secretary
- Press
- Member-at-Large
- Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Barbara Bachynsky
Katherine Iwasyshyn
Maria Pazuniak

Maria Polanskyj
Olga Trytyak
Marta Jarosewich

- Social Welfare Chairwoman
- Education Chairwomen
- Art/Museum Chairwoman
- Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
- Archives Chairwoman
- Ecology Chairwoman

Irena Chaban

Tamara Stadnychenko

— Editor-in-Chief "Our Life"

— English editor "Our Life"

REGIONAL COUNCILS

Lydia Kazewych — Detroit
Christine Chomyn-Izak — Philadelphia
Nadia Sawczuk — New York City
Martha Stasiuk — New York - North
Kateryna Volovodiuk — New Jersey
Iwanna Shkarupa — Ohio
Lubomyra Kalin — Chicago
Zoryana Mishtal — New England
Mary-Ann Zajac — New York - Central
Uljana Hlynsky — Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratych — Chairwoman
Lidia Zakrewsky — Member
Nadia Shmigel — Member
Renata A. Zajac — Alternate
Christine Melnyk — Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**

Office administrator — **Natalia Duma**

Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024

Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377

Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003

(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947

E-mail: info@ukrainianmuseum.org

Website: www.ukrainianmuseum.org

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at
Additional mailing offices (USPS 414-660).

Взір із села Завадів, Стрийського району, Львівської обл.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США